

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2017/2401

z 12. decembra 2017,

ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 575/2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Sekuritizácie sú významnou súčasťou dobre fungujúcich finančných trhov, keďže prispievajú k diverzifikácii zdrojov financovania a diverzifikácie rizika úverových inštitúcií a investičných spoločností (ďalej len „inštitúcie“) a k uvoľňovaniu regulátorneho kapitálu, ktorý sa následne môže prerozdeliť na účely podpory ďalšieho poskytovania úverov, najmä financovania reálnej ekonomiky. Sekuritizácie môžu navyše inštitúciám a iným účastníkom trhu poskytnúť ďalšie investičné príležitosti, čím umožňujú diverzifikovať portfólio a uľahčujú tok financovania smerom k podnikom a jednotlivcom v jednotlivých členských štátoch aj cezhranične v celej Únii. Uvedené prínosy by sa však mali porovnať aj s potenciálnymi nákladmi a rizikami vrátane ich vplyvu na finančnú stabilitu. Ako bolo vidieť počas prvej fázy finančnej krízy, ktorá prepukla v lete roku 2007, výsledkom nezdravých praktík na sekuritizačných trhoch bolo významné ohrozenie integrity finančného systému, konkrétne v dôsledku nadmerného využívania finančnej páky, nepriehľadných a zložitých štruktúr, ktoré sťažovali cenotvorbu, ďalej mechanického spoliehania sa na externé ratingy alebo nesúladu medzi záujmami investorov a originátorov (ďalej len „agentúrne riziká“).
- (2) V posledných rokoch zotrvávajú objemy emitovaných sekuritizácií v Únii pod ich vrcholnou úrovňou spred krízy z viacerých dôvodov, vrátane stigmy, ktorá sa s takýmito transakciami vo všeobecnosti spája. S cieľom predísť opätovnému výskytu okolností, ktoré finančnú krízu spôsobili, by obnovenie sekuritizačných trhov malo byť založené na zdravých a obozretných trhových postupoch. S týmto cieľom sa v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2402 ⁽⁴⁾ stanovujú podstatné prvky základného sekuritizačného rámca, pričom sú uvedené kritériá na identifikáciu jednoduchých, transparentných a štandardizovaných („STS“) sekuritizácií a systém dohľadu na monitorovanie správneho uplatňovania uvedených kritérií originátormi, sponzormi, emitentmi a inštitucionálnymi investormi. V uvedenom nariadení sa ďalej stanovuje súbor spoločných požiadaviek týkajúcich sa ponechania rizika, náležitej starostlivosti a zverejňovania pre všetky sektory finančných služieb.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 219, 17.6.2016, s. 2.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 82, 3.3.2016, s. 1.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 26. októbra 2017 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. novembra 2017.

⁽⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2402 z 12. decembra 2017, ktorým sa stanovuje všeobecný rámec pre sekuritizáciu a vytvára sa osobitný rámec pre jednoduchú, transparentnú a štandardizovanú sekuritizáciu, a ktorým sa menia smernice 2009/65/ES, 2009/138/ES a 2011/61/EÚ a nariadenia (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 347, 28.12.2017, s. 35).

- (3) V súlade s cieľmi nariadenia (EÚ) 2017/2402 by sa požiadavky na regulatórny kapitál stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013⁽¹⁾ pre inštitúcie, ktoré sú originátormi, sponzormi a investormi do sekuritizácií, mali zmeniť, aby sa do nich primerane premietli osobitné prvky STS sekuritizácií, keď takéto sekuritizácie splňajú aj dodatočné požiadavky stanovené v tomto nariadení, a aby sa riešili nedostatky, ktoré sa vynorili počas finančnej krízy, konkrétne mechanické spoliehanie sa na externé ratingy, nadmerne nízke rizikové váhy pre sekuritizačné tranže s vysokými ratingmi a naopak nadmerne vysoké rizikové váhy pre tranže s nízkymi ratingmi, ako aj nedostatočná citlivosť na riziká. Bazilejský výbor pre bankový dohľad (ďalej len „BCBS“) uverejnil 11. decembra 2014 svoje „Revízie sekuritizačného rámca“ (ďalej len „revidovaný bazilejský rámec“), v ktorých vytýčil rôzne zmeny noriem pre regulatórny kapitál pre sekuritizácie, aby sa odstránili práve tieto nedostatky. BCBS uverejnil 11. júla 2016 aktualizovanú normu zaobchádzania s regulatórnym kapitálom zo sekuritizačných expozícií, ktorá zahŕňa zaobchádzanie s regulatórnym kapitálom pre „jednoduché, transparentné a porovnateľné“ sekuritizácie. Touto normou sa upravujú kapitálové normy BCBS z roku 2014, ktoré sa týkajú sekuritizácií. V zmenách nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by sa mali brať do úvahy ustanovenia revidovaného bazilejského rámca v znení jeho zmien.
- (4) Na kapitálové požiadavky pre pozície v sekuritizácii podľa nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by sa mali vzťahovať rovnaké metódy výpočtu pre všetky inštitúcie. V prvom rade a v snahe odstrániť akúkoľvek formu mechanického spoliehania sa na externé ratingy by inštitúcia mala používať svoj vlastný výpočet požiadaviek na regulatórny kapitál, ak má povolenie uplatňovať prístup na základe interných ratingov (ďalej len „prístup IRB“) vo vzťahu k expozíciám rovnakého typu, ako sú podkladové expozície sekuritizácie, a dokáže vypočítať požiadavky na regulatórny kapitál vo vzťahu k podkladovým expozíciám, ako keby tieto expozície neboli sekuritizované (ďalej len „K_{irb}“), pričom sa v každom prípade uplatňujú určité vopred vymedzené vstupné údaje (sekuritizácia prístupu IRB, ďalej len „SEC-IRBA“). Pre tie inštitúcie, ktoré nie sú schopné vo vzťahu k svojim pozíciám v danej sekuritizácii používať prístup SEC-IRBA, by preto mal byť k dispozícii štandardizovaný prístup k sekuritizácii (ďalej len „SEC-SA“). Prístup SEC-SA by sa mal spoliehať na vzorec, ktorý by ako vstupné údaje používal kapitálové požiadavky, ktoré by sa vypočítavali podľa štandardizovaného prístupu ku kreditnému riziku vo vzťahu k podkladovým expozíciám, ako keby tieto expozície neboli sekuritizované (ďalej len „KSA“). Ak nie sú k dispozícii prvé dva prístupy, inštitúcie by mali mať možnosť uplatňovať prístup k sekuritizácii na základe externých ratingov (SEC-ERBA). Podľa prístupu SEC-ERBA by sa kapitálové požiadavky mali priradovať k sekuritizačným tranžiam na základe ich externého ratingu. Inštitúcie by však mali v prípade, ak nie je pre nízko hodnotené tranže a určité stredne hodnotené tranže STS sekuritizácií identifikované pomocou príslušných parametrov k dispozícii SEC-IRBA, vždy používať ako záložný prístup SEC-ERBA. Pre iné sekuritizácie ako STS by sa použitie SEC-SA po SEC-IRBA malo ešte viac obmedziť. Okrem toho by mali mať príslušné orgány možnosť zakázať používanie SEC-SA, ak sa týmto prístupom nedokáže primerane riešiť riziká, ktoré sekuritizácia predstavuje pre solventnosť inštitúcie alebo finančnú stabilitu. Po oznámení príslušnému orgánu by mali mať inštitúcie možnosť použiť prístup SEC-ERBA, pokiaľ ide o všetky sekuritizácie s ratingom, ktoré vlastnia, ak nemôžu použiť prístup SEC-IRBA.
- (5) Agentúrne riziko a riziko modelu sa vyskytujú častejšie pri sekuritizáciách než pri iných finančných aktívach a vyvolávajú určitý stupeň neistoty pri výpočte kapitálových požiadaviek pre sekuritizácie, a to aj po tom, ako sa zohľadnili všetky príslušné faktory rizika. V snahe primerane zachytiť tieto riziká by sa nariadenie (EÚ) č. 575/2013 malo zmeniť tak, aby sa v ňom pre všetky sekuritizačné pozície stanovilo minimálne dolné ohraničenie rizikovej váhy vo výške 15 %. Resekuritizácie však vykazujú väčšiu zložitosť a rizikovosť, preto sa podľa nariadenia (EÚ) 2017/2402 povoľujú len niektoré druhy resekuritizácií. Pozície v resekuritizáciách by navyše mali podliehať konzervatívnejšiemu výpočtu regulátorného kapitálu a malo by sa na ne vzťahovať dolné ohraničenie rizikovej váhy vo výške 100 %.
- (6) Od inštitúcie by sa nemalo požadovať, aby na nadriadenú pozíciu uplatňovala vyššiu rizikovú váhu, než je riziková váha, ktorá by sa uplatňovala, keby inštitúcia držala podkladové expozície priamo, v čom sa odzrkadľuje prínos zvýšenia kreditnej kvality, ktorý v sekuritizačnej štruktúre nadriadené pozície získavajú od podriadených tranží. V nariadení (EÚ) č. 575/2013 by sa preto mal stanoviť prístup založený na prezretí podkladových expozícií („look-through“), podľa ktorého by sa nadriadenej sekuritizačnej pozícii priradila maximálna riziková váha rovnajúca sa expozíciou váženou priemernej rizikovej váhe uplatňovanej na podkladové expozície, a takýto prístup by mal byť k dispozícii bez ohľadu na to, či je relevantná pozícia s ratingom alebo bez ratingu, a bez ohľadu na prístup používaný na podkladovú skupinu (štandardizovaný prístup alebo prístup IRB), pričom by sa uplatňovali určité podmienky.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (7) Celkové horné ohraničenie, pokiaľ ide o maximálne rizikovo vážené hodnoty expozície, je k dispozícii v súčasnom rámci pre inštitúcie, ktoré dokážu vypočítavať kapitálové požiadavky pre podkladové expozície v súlade s prístupom IRB, ako keby tieto expozície neboli sekuritizované (K_{IRB}). Keďže postupom sekuritizácie sa znižuje riziko, ktoré sa spája s podkladovými expozíciami, toto horné ohraničenie by mali mať k dispozícii všetky inštitúcie, ktoré sú originátorom a sponzorom, bez ohľadu na prístup, ktorý používajú na výpočet požiadaviek na regulačný kapitál pre pozície v sekuritizácii.
- (8) Ako vo svojej správe o kvalifikovaných sekuritizáciách z júla 2015 poukázal Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) (ďalej len „EBA“) zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010⁽¹⁾, z empirických dôkazov o zlyhaniach a stratách vyplýva, že STS sekuritizácie vykazovali počas finančnej krízy lepšie výsledky než iné sekuritizácie, čo je odzrkadlením používania jednoduchých a transparentných štruktúr a robustných postupov vykonávania pri STS sekuritizáciách, s ktorými sa spája nižšie kreditné, prevádzkové a agentúrne riziko. Je preto vhodné zmeniť nariadenie (EÚ) č. 575/2013 tak, aby sa v ňom stanovovala primeraná kalibrácia citlivosti STS sekuritizácií na riziká, pokiaľ spĺňajú aj dodatočné požiadavky na minimalizáciu rizika, a to spôsobom, ktorý v uvedenej správe odporúčal orgán EBA a ktorý zahŕňa najmä nižšie dolné ohraničenie rizikovej váhy vo výške 10 % pre nadriadené pozície.
- (9) Uplatňovanie nižších kapitálových požiadaviek na STS sekuritizácie by sa malo obmedziť na sekuritizácie, v rámci ktorých sa vlastníctvo podkladových expozícií presúva na účelovú jednotku zaoberajúcu sa sekuritizáciou alebo SSPE (ďalej len „tradičné sekuritizácie“). Inštitúciám, ktoré si ponechávajú nadriadené pozície v syntetických sekuritizáciách zabezpečených podkladovou skupinou úverov pre malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“), by sa však malo tiež povoliť, aby na tieto pozície uplatňovali nižšie kapitálové požiadavky dostupné pre STS sekuritizácie, ak sa takéto transakcie na základe určitých prísnych kritérií považujú za transakcie vysokej kvality, a to aj pokiaľ ide o oprávnených investorov. Takáto podmnožina syntetických sekuritizácií by predovšetkým mala mať prospech zo záruky alebo dodatočnej záruky, či už zo strany ústrednej vlády alebo centrálnej banky členského štátu alebo podporného subjektu, alebo zo strany inštitucionálneho investora, ak je uvedená záruka alebo dodatočná záruka poskytnutá inštitucionálnym investorom plne zabezpečená peňažným vkladom v inštitúciách, ktoré sú originátorom. Preferenčným zaobchádzaním s regulačným kapitálom vo vzťahu k STS sekuritizáciám, ktoré by bolo pre uvedené transakcie k dispozícii na základe nariadenia (EÚ) č. 575/2013, nie je dotknuté dodržiavanie rámca Únie pre štátnu pomoc stanoveného v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ⁽²⁾.
- (10) S cieľom zharmonizovať postupy orgánov dohľadu v rámci celej Únie by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) berúc do úvahy správu orgánu EBA, pokiaľ ide o bližšiu špecifikáciu podmienok pre presun kreditného rizika na tretie strany, poňatie zodpovedajúceho prenosu kreditného rizika na tretie strany a požiadavky pre príslušné orgány na posúdenie presunu kreditného rizika v oboch prípadoch s prihliadnutím na tradičné a syntetické sekuritizácie. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁽³⁾. Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematický prístup na zasadnutia expertných skupín Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (11) Prostredníctvom technických predpisov v oblasti finančných služieb by sa mala zaistiť primeraná ochrana investorov a spotrebiteľov v celej únii. Bolo by efektívne a vhodné poveriť EBA ako orgán s veľmi špecializovanými odbornými znalosťami vypracovaním návrhu regulačných technických predpisov, ktoré nezahŕňajú politické rozhodnutia a ktoré sa predložia Komisii.

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 12).

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

(3) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (12) Komisia by mala byť splnomocnená prijať regulačné technické predpisy vypracované orgánom EBA, pokiaľ ide o to, čo predstavuje adekvátne konzervatívnu metódu na meranie výšky nečerpanej časti nástrojov hotovostnej zálohy v kontexte výpočtu hodnoty expozície sekuritizácie a pokiaľ ide o bližšiu špecifikáciu podmienok, ktoré umožnia inštitúciám vypočítať K_{IRB} pre skupinu podkladových expozícií sekuritizácie ako v prípade odkúpených pohľadávok. Komisia by mala prijať uvedený návrh regulačných technických predpisov prostredníctvom delegovaných aktov podľa článku 290 ZFEÚ a v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.
- (13) Vo zvyšnej časti požiadaviek na regulačný kapitál pre sekuritizácie stanovené v nariadení (EÚ) č. 575/2013 by malo dôjsť len k zodpovedajúcim úpravám v takom rozsahu, v akom sú nevyhnutné na to, aby sa do znenia premietla nová hierarchia prístupov a osobitné ustanovenia pre STS sekuritizácie. Najmä ustanovenia týkajúce sa uznávania presunu významného rizika a požiadaviek na externé ratingové hodnotenia by mali naďalej platiť približne za rovnakých podmienok ako v súčasnosti. Celá piata časť nariadenia (EÚ) č. 575/2013 by sa však mala vypustiť, s výnimkou požiadavky na uplatňovanie dodatočných rizikových váh, ktorá by sa mala uplatňovať na inštitúcie, pri ktorých sa zistí porušovanie ustanovení kapitoly 2 nariadenia (EÚ) 2017/2402.
- (14) Je vhodné, aby sa zmeny nariadenia (EÚ) č. 575/2013 stanovené v tomto nariadení uplatňovali na všetky sekuritizačné pozície, ktoré má inštitúcia v držbe. Avšak s cieľom čo najviac zmierniť prechodné náklady a umožniť hladkú migráciu do nového rámca, by inštitúcie mali až do 31. decembra 2019 naďalej uplatňovať predchádzajúci rámec, a to relevantné ustanovenia nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ktoré sa uplatňovali pred dátumom začatia uplatňovania tohto nariadenia, na všetky sekuritizačné pozície, ktoré majú inštitúcie v držbe k dátumu začatia uplatňovania tohto nariadenia,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmena nariadenia (EÚ) č. 575/2013

Nariadenie (EÚ) č. 575/2013 sa mení takto:

1. Článok 4 ods. 1 sa mení takto:

a) body 13 a 14 sa nahrádzajú takto:

„13. ‚originátor‘ je originátor v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 3 nariadenia (EÚ) 2017/2402 (*);

14. ‚sponzor‘ je sponzor v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 5 nariadenia (EÚ) 2017/2402;

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2402 z 12. decembra 2017, ktorým sa stanovuje všeobecný rámec pre sekuritizáciu a vytvára sa osobitný rámec pre jednoduchú, transparentnú a štandardizovanú sekuritizáciu, a ktorým sa menia smernice 2009/65/ES, 2009/138/ES a 2011/61/EÚ a nariadenia (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 347, 28.12.2017, s. 35).“;

b) vkladá sa tento bod:

„14a) ‚pôvodný veriteľ‘ je pôvodný veriteľ v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 20 nariadenia (EÚ) 2017/2402“;

c) body 61, 62 a 63 sa nahrádzajú takto:

„61. ‚sekuritizácia‘ je sekuritizácia v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 nariadenia (EÚ) 2017/2402;

62. ‚sekuritizačná pozícia‘ je sekuritizačná pozícia v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 19 nariadenia (EÚ) 2017/2402;

63. ‚resekuritizácia‘ je resekuritizácia v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 4 nariadenia (EÚ) 2017/2402“;

d) body 66 a 67 sa nahrádzajú takto:

„66. ‚účelový subjekt zaoberajúci sa sekuritizáciou‘ alebo ‚SSPE‘ je účelový subjekt zaoberajúci sa sekuritizáciou alebo SSPE v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 2 nariadenia (EÚ) 2017/2402;

67. ‚tranža‘ je tranža v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 6 nariadenia (EÚ) 2017/2402;“;

e) dopĺňa sa tento bod:

„129. ‚správca‘ je správca v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 13 nariadenia (EÚ) 2017/2402.“

2. V článku 36 ods. 1 písm. k) sa bod ii) nahrádza takto:

„ii) sekuritizačné pozície v súlade s článkom 244 ods. 1 písm. b), článkom 245 ods. 1 písm. b) a s článkom 253;“.

3. Článok 109 sa nahrádza takto:

„Článok 109

Zaobchádzanie so sekuritizačnými pozíciami

Inštitúcie vypočítavajú rizikovo váženú hodnotu expozície pre pozíciu, ktorú držia v rámci sekuritizácie, v súlade s kapitolou 5.“

4. V článku 134 sa odsek 6 nahrádza takto:

„6. Ak inštitúcia poskytne kreditné zabezpečenie pre určitý počet expozícií pod podmienkou, že n-té zlyhanie medzi expozíciami aktivuje platbu a že sa touto kreditnou udalosťou ukončí zmluva, rizikové váhy expozícií zahrnutých v koši sa s výnimkou n-1 expozícií sčítajú až do výšky maximálne 1 250 % a vynásobia sa nominálnou hodnotou zabezpečenia z úverového derivátu s cieľom získať rizikovo váženú hodnotu expozície. Tie n-1 expozície, ktoré majú byť z uvedeného súčtu vyňaté, sa určia tak, že budú zahŕňať tie expozície, z ktorých každá produkuje nižšiu rizikovo váženú hodnotu expozície, než je rizikovo vážená hodnota expozície ktorejkoľvek expozície zahrnutej do súčtu.“

5. V článku 142 ods. 1 sa vypúšťa bod 8.

6. V článku 153 sa odseky 7 a 8 nahrádzajú takto:

„7. Pri odkúpených podnikových pohľadávkach môže s refundovateľnými zľavami z obstarávacej ceny, kolaterálom alebo čiastočnými zárukami, ktoré poskytujú zabezpečenie pri prvej strate v prípade strát zo zlyhania, strát zo zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov alebo v oboch prípadoch, zaobchádzať subjekt kupujúci pohľadávky alebo príjemca kolaterálu alebo čiastočnej záruky ako so zabezpečením pri prvej strate v súlade s kapitolou 5 oddielom 3 pododdielmi 2 a 3. Predávajúci, ktorý poskytuje refundovateľné zľavy z obstarávacej ceny, a poskytovateľ kolaterálu alebo čiastočných záruk s nimi musia zaobchádzať ako s expozíciou pozície prvej straty v súlade s kapitolou 5 oddielom 3 pododdielmi 2 a 3.

8. Ak inštitúcia poskytne kreditné zabezpečenie pre určitý počet expozícií pod podmienkou, že n-té zlyhanie medzi expozíciami aktivuje platbu a že sa touto kreditnou udalosťou ukončí zmluva, rizikové váhy expozícií zahrnutých v koši sa sčítajú s výnimkou n-1 expozícií, kde sa súčet sumy očakávanej straty vynásobí 12,5 a suma rizikovo váženej hodnoty expozície nepresiahne nominálnu hodnotu zabezpečenia, ktoré poskytuje kreditný derivát vynásobený 12,5. Tie n-1 expozície, ktoré majú byť z uvedeného súčtu vyňaté, sa určia tak, že budú zahŕňať tie expozície, z ktorých každá produkuje nižšiu rizikovo váženú hodnotu expozície, než je rizikovo vážená hodnota expozície ktorejkoľvek expozície zahrnutej do súčtu. Riziková hodnota 1 250 % sa vzťahuje na pozície, pre ktoré inštitúcia nemôže stanoviť rizikovú váhu podľa prístupu IRB.“

7. V článku 154 sa odsek 6 nahrádza takto:

„6. Pri odkúpených retailových pohľadávkach môže s refundovateľnými zľavami z obstarávacej ceny, kolaterálom alebo čiastočnými zárukami, ktoré poskytujú zabezpečenie pri prvej strate v prípade strát zo zlyhania, strát zo zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov alebo v oboch prípadoch, zaobchádzať subjekt kupujúci pohľadávky alebo príjemca kolaterálu alebo čiastočnej záruky ako so zabezpečením pri prvej strate v súlade s kapitolou 5 oddielom 3 pododdielmi 2 a 3. Predávajúci, ktorý poskytuje refundovateľné zľavy z obstarávacej ceny, a poskytovateľ kolaterálu alebo čiastočnej záruky s nimi musia zaobchádzať ako s expozíciou pozície prvej straty v súlade s kapitolou 5 oddielom 3 pododdielmi 2 a 3.“

8. V článku 197 ods. 1 sa písmeno h) nahrádza takto:

„h) sekuritizačné pozície, ktoré nie sú resekuritizačnými pozíciami a na ktoré sa vzťahuje riziková váha vo výške 100 % alebo nižšia v súlade s článkami 261 až 264.“

9. V tretej časti hlave II sa kapitola 5 nahrádza takto:

„KAPITOLA 5

Sekuritizácia

Oddiel 1

Vymedzenie pojmov a kritériá pre jednoduchú, transparentnú a štandardizovanú sekuritizáciu

Článok 242

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto kapitoly sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „kúpna clean-up opcia“ je zmluvná opcia, ktorá originátora oprávňuje požadovať odkúpenie sekuritizačných pozícií pred splatením všetkých sekuritizovaných expozícií, a to buď spätným odkúpením podkladových expozícií, ktoré zostávajú v skupine, v prípade tradičných sekuritizácií, alebo ukončením kreditného zabezpečenia v prípade syntetických sekuritizácií, pričom v oboch prípadoch vtedy, keď hodnota nesplatených podkladových expozícií klesne na alebo pod určitú vopred stanovenú úroveň;
2. „séria úrokových platieb zvyšujúca kreditnú kvalitu“ je súvahové aktívum, ktoré predstavuje ocenenie peňažných tokov súvisiacich s budúcimi príjmami z marží a je v rámci sekuritizácie podriadenou tranžou;
3. „nástroj likvidity“ je nástroj likvidity v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 14 nariadenia (EÚ) 2017/2402;
4. „pozícia bez ratingu“ je sekuritizačná pozícia, ktorá nemá prípustné ratingové hodnotenie v súlade s oddielom 4;
5. „pozícia s ratingom“ je sekuritizačná pozícia, ktorá má prípustné ratingové hodnotenie v súlade s oddielom 4;
6. „nadriadená sekuritizačná pozícia“ je pozícia krytá alebo zabezpečená prvým nárokom na celok podkladových expozícií, pričom na tieto účely sa neberú do úvahy sumy dlžné na základe úrokových alebo menových derivátových zmlúv, poplatky alebo iné podobné platby; a bez ohľadu na akýkoľvek rozdiel v splatnosti jednou alebo viacerými inými nadriadenými tranžami, s ktorými táto pozícia znáša straty na pomernom základe;
7. „skupina podľa IRB“ je skupina podkladových expozícií takého druhu, vo vzťahu ku ktorým inštitúcia má povolenie používať prístup na základe interných ratingov (IRB) a dokáže vypočítať rizikovo vážené hodnoty expozícií v súlade s kapitolou 3 pre všetky tieto expozície;
8. „zmiešaná skupina“ je skupina podkladových expozícií takého druhu, vo vzťahu ku ktorým inštitúcia má povolenie používať prístup IRB a dokáže vypočítať rizikovo vážené hodnoty expozícií v súlade s kapitolou 3 pre niektoré expozície, nie však pre všetky;
9. „nadmerné zabezpečenie kolaterálom“ je akákoľvek forma zvýšenia kreditnej kvality, prostredníctvom ktorej sú podkladové expozície uvedené v hodnote, ktorá je vyššia ako hodnota sekuritizačných expozícií;
10. „jednoduchá, transparentná a štandardizovaná sekuritizácia“ alebo „STS sekuritizácia“ je sekuritizácia, ktorá spĺňa požiadavky stanovené v článku 18 nariadenia (EÚ) 2017/2402;
11. „program aktívami zabezpečených krátkodobých obchodovateľných cenných papierov“ alebo „program ABCP“ je program aktívami zabezpečených krátkodobých obchodovateľných cenných papierov alebo program ABCP v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 7 nariadenia (EÚ) 2017/2402;
12. „transakcia s krátkodobými obchodovateľnými cennými papiermi zabezpečenými aktívami“ alebo „transakcia ABCP“ je transakcia s krátkodobými obchodovateľnými cennými papiermi zabezpečenými aktívami alebo transakcia ABCP v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 8 nariadenia (EÚ) 2017/2402;
13. „tradičná sekuritizácia“ je tradičná sekuritizácia v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 9 nariadenia (EÚ) 2017/2402;

14. „syntetická sekuritizácia“ je syntetická sekuritizácia v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 10 nariadenia (EÚ) 2017/2402;
15. „revolvingová sekuritizácia“ je revolvingová sekuritizácia v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 15 nariadenia (EÚ) 2017/2402;
16. „ustanovenie o predčasnom splatení“ je ustanovenie o predčasnom splatení v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 17 nariadenia (EÚ) 2017/2402;
17. „tranža prvej straty“ je tranža prvej straty v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 18 nariadenia (EÚ) 2017/2402;
18. „mezanínová sekuritizačná pozícia“ je pozícia v sekuritizácii, ktorá je podriadená nadriadenej sekuritizačnej pozícii a nadriadenejšia ako tranža prvej straty, pričom sa na ňu vzťahuje riziková váha nižšia ako 1 250 % a vyššia ako 25 % v súlade s oddielom 3 pododdielmi 2 a 3;
19. „podporný subjekt“ je akýkoľvek podnik alebo subjekt zriadený ústrednou vládou, regionálnou vládou alebo miestnou samosprávou členského štátu, ktorý poskytuje podporné úvery alebo podporné záruky, ktorého hlavným zámerom nie je tvorba zisku alebo maximalizácia trhového podielu, ale podpora cieľov verejnej politiky tejto vlády, za predpokladu, že, pri dodržaní pravidiel štátnej pomoci, je táto vláda povinná chrániť ekonomický základ podniku alebo subjektu a zachovávať jeho životaschopnosť počas jeho celej existencie, alebo že za minimálne 90 % jeho pôvodného kapitálu alebo financovania, alebo podporných úverov, ktoré poskytuje, priamo alebo nepriamo ručí ústredná vláda, regionálna vláda alebo miestna samospráva členského štátu.

Článok 243

Kritériá STS sekuritizácií na splnenie podmienok pre zaobchádzanie s diferencovaným kapitálom

1. Pozície v programe ABCP alebo ABCP transakcie, ktoré spĺňajú kritériá pozícií v rámci STS sekuritizácie, sú oprávnené na zaobchádzanie stanovené v článkoch 260, 262 a 264, ak sú splnené tieto požiadavky:

- a) podkladové expozície podľa najlepších znalostí originátora alebo pôvodného veriteľa spĺňajú v čase, keď boli pridané do programu ABCP, podmienky na to, aby im bola na základe štandardizovaného prístupu a pri zohľadnení akéhokoľvek prípustného zmierňovania kreditného rizika priradená riziková váha rovnajúca sa alebo nižšia než 75 % na jednotlivom základe, ak je expozícia retailovou expozíciou, alebo 100 % pre všetky ostatné expozície; a
- b) agregovaná hodnota expozície všetkých expozícií voči jedinému dlžníkovi na úrovni programu ABCP nepresahuje 2 % agregovanej hodnoty expozície všetkých expozícií v rámci programu ABCP v čase, keď boli dané expozície do programu ABCP pridané. Na účely tohto výpočtu sa podľa najlepších znalostí sponzora úvery alebo líziny pre skupinu prepojených klientov považujú za expozície voči jedinému dlžníkovi.

V prípade obchodných pohľadávok sa prvý pododsek písmena b) neuplatňuje, ak je kreditné riziko uvedených obchodných pohľadávok plne kryté prípustným kreditným zabezpečením v súlade s kapitolou 4 za predpokladu, že v danom prípade je poskytovateľom zabezpečenia inštitúcia, poisťovňa alebo zaistovňa. Na účely tohto pododseku sa na určenie toho, či sú kreditné riziká plne kryté a či je splnený limit pre koncentráciu, používa iba tá časť obchodných pohľadávok, ktorá zostala po zohľadnení účinkov akejkoľvek zľavy z obstarávacej ceny a nadmerného zabezpečenia kolaterálom.

V prípade sekuritizovaných zostatkových lízingových hodnôt sa prvý pododsek písmena b) neuplatňuje, ak tieto hodnoty nie sú vystavené riziku z refinancovania alebo následného predaja v dôsledku právne vymáhateľného záväzku spätne odkúpiť alebo refinancovať danú expozíciu za vopred určenú sumu treťou stranou oprávnenou podľa článku 201 ods. 1

Odchylné od prvého pododseku písmena a), ak inštitúcia uplatňuje článok 248 ods. 3 alebo jej bolo udelené povolenie uplatniť prístup interného hodnotenia v súlade s článkom 265, sa riziková váha, ktorú by táto inštitúcia priradila nástroju likvidity, ktorý úplne pokrýva ABCP emitované v rámci programu, rovná alebo je nižšia ako 100 %.

2. Pozície v sekuritizácii, pri ktorej nejde o program ABCP alebo transakciu ABCP, ktoré spĺňajú kritériá pozícií v rámci STS sekuritizácie, sú oprávnené na zaobchádzanie stanovené v článkoch 260, 262 a 264, ak sú splnené tieto požiadavky:

a) v čase zahrnutia do sekuritizácie agregovaná hodnota expozície všetkých expozícií voči jedinému dlžníkovi v skupine nepresahuje 2 % hodnôt expozície agregovaných nesplatených hodnôt expozície v skupine podkladových expozícií. Na účely tohto výpočtu sa úvery alebo líziny pre skupinu prepojených klientov považujú za expozície voči jedinému dlžníkovi.

V prípade sekuritizovaných zostatkových lízingových hodnôt sa prvý pododsek tohto písmena neuplatňuje, ak tieto hodnoty nie sú vystavené riziku z refinancovania alebo následného predaja v dôsledku právne vymáhateľného záväzku späť odkúpiť alebo refinancovať danú expozíciu za vopred určenú sumu treťou stranou oprávnenou podľa článku 201 ods. 1;

b) podkladové expozície v čase zahrnutia do sekuritizácie spĺňajú podmienky na to, aby sa im na základe štandardizovaného prístupu a po zohľadnení akéhokoľvek prípustného zmierňovania kreditného rizika priradila riziková váha rovnajúca sa alebo nižšia než:

i) 40 % na základe priemeru pre dané portfólio váženého hodnotou expozície, ak sú expozície úvermi, ktoré sú zabezpečené hypotékami na nehnuteľný majetok určený na bývanie, alebo plne zaručenými úvermi na nehnuteľný majetok určený na bývanie, ako sa uvádza v článku 129 ods. 1 písm. e);

ii) 50 % na základe individuálnych expozícií, ak je expozícia úverom zabezpečeným komerčnou hypotékou;

iii) 75 % na základe individuálnych expozícií, ak je expozícia retailovou expozíciou;

iv) pre akékoľvek iné expozície 100 % na základe individuálnych expozícií;

c) ak sa uplatňuje písmeno b) body i) a ii), úvery zabezpečené zabezpečovacími právami nižšieho stupňa na dané aktívum sa do sekuritizácie zahrnú iba vtedy, ak sa do danej sekuritizácie zahrnú aj všetky úvery zabezpečené zabezpečovacími právami vyššieho stupňa na dané aktívum;

d) ak sa uplatňuje písmeno b) bod i) tohto odseku, žiadny úver v skupine podkladových expozícií nesmie mať v čase zahrnutia do sekuritizácie pomer výšky úveru k hodnote zabezpečenia vyšší než 100 %, pričom tento pomer sa meria v súlade s článkom 129 ods. 1 písm. d) bodom i) a článkom 229 ods. 1.

Oddiel 2

Uznanie presunu významného rizika

Článok 244

Tradičná sekuritizácia

1. Inštitúcia, ktorá je originátorom tradičnej sekuritizácie, môže zo svojho výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií a v relevantných prípadoch i očakávaných strát vylúčiť podkladové expozície, ak je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

a) na tretie strany sa presunulo významné kreditné riziko súvisiace s podkladovými expozíciami;

b) inštitúcia, ktorá je originátorom, uplatňuje 1 250 % rizikovú váhu na všetky sekuritizačné pozície, ktoré drží v danej sekuritizácii, alebo tieto sekuritizačné pozície odpočíta od položiek vlastného kapitálu Tier 1 v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. k).

2. Významné kreditné riziko sa považuje za presunuté v ktoromkoľvek z týchto prípadov:

a) rizikovo vážené hodnoty expozícií mezanínových sekuritizačných pozícií držaných v danej sekuritizácii inštitúciou, ktorá je originátorom, nepresahujú 50 % rizikovo vážených hodnôt expozícií všetkých mezanínových sekuritizačných pozícií existujúcich v tejto sekuritizácii;

b) inštitúcia, ktorá je originátorom, nedrží v danej sekuritizácii viac než 20 % hodnoty expozície tranže prvej straty za predpokladu, že sú splnené obe tieto podmienky:

i) originátor dokáže preukázať, že hodnota expozície tranže prvej straty vo významnej miere presahuje odôvodnený odhad očakávanej straty z podkladových expozícií;

ii) neexistujú mezanínové sekuritizačné pozície.

Ak sa možné zníženie rizikovo vážených hodnôt expozícií, ktoré by inštitúcia, ktorá je originátorom, dosiahla touto sekuritizáciou na základe písmena a) alebo b), nedá odôvodniť zodpovedajúcim presunom kreditného rizika na tretie strany, príslušné orgány môžu v jednotlivých prípadoch rozhodnúť, že sa významné kreditné riziko nepovažuje za presunuté na tretie strany.

3. Odchyľne od odseku 2 môžu príslušné orgány povoliť, aby inštitúcie, ktoré sú originátormi, uznali presun významného kreditného rizika vo vzťahu k sekuritizácii, ak inštitúcia, ktorá je originátorom, preukáže v každom prípade, že zníženie požiadaviek na vlastné zdroje, ktoré originátor dosahuje sekuritizáciou, je odôvodnené zodpovedajúcim presunom kreditného rizika na tretie strany. Povolenie sa smie udeliť iba v prípade, ak inštitúcia spĺňa obe tieto podmienky:

- a) inštitúcia má zavedené primerané interné politiky a metodiky riadenia rizík na to, aby posúdila presun kreditného rizika;
- b) inštitúcia uznala v každom prípade aj presun kreditného rizika na tretie strany na účely interného riadenia rizík inštitúcie a jej alokácie interného kapitálu.

4. Popri požiadavkách stanovených v odsekoch 1, 2 a 3 musia byť splnené všetky tieto podmienky:

- a) dokumentácia o transakcii odzrkadľuje ekonomickú podstatu sekuritizácie;
- b) sekuritizačné pozície nepredstavujú platobné záväzky inštitúcie, ktorá je originátorom;
- c) podkladové expozície sú umiestnené mimo dosahu inštitúcie, ktorá je originátorom, a mimo dosahu jej veriteľov spôsobom, ktorý spĺňa požiadavku stanovenú v článku 20 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2017/2402;
- d) inštitúcia, ktorá je originátorom, si neopnecháva kontrolu nad podkladovými expozíciami. Konštatuje sa, že originátor si ponechal kontrolu nad podkladovými expozíciami, ak má právo spätne odkúpiť od nadobúdateľa predtým presunuté expozície, aby mohol využiť výhody, ktoré z nich plynú, alebo ak je inak povinný opätovne vziať na seba presunuté riziko. Ak si inštitúcia, ktorá je originátorom, ponechá práva spravovať alebo záväzky vo vzťahu k podkladovým expozíciami, samo osebe to nepredstavuje kontrolu nad expozíciami;
- e) dokumentácia o sekuritizácii neobsahuje podmienky, ktorými sa:
 - i) od inštitúcie, ktorá je originátorom, vyžaduje, aby v snahe zlepšiť priemernú kvalitu skupiny zmenila podkladové expozície; alebo
 - ii) zvyšuje výnos splatný držiteľom pozícií alebo inak vylepšia pozície v sekuritizácii v reakcii na zhoršenie kreditnej kvality podkladových expozícií;
- f) ak je to vhodné, v príslušnej dokumentácii o transakcii sa jasne uvádza, že originátor alebo sponzor môžu kupovať alebo spätne odkupovať sekuritizačné pozície alebo spätne odkupovať, reštrukturalizovať alebo nahradiť podkladové expozície nad rámec svojich zmluvných povinností, ak sa takéto mechanizmy vykonávajú v súlade s prevládajúcimi trhovými podmienkami a účastnícke strany konajú vo vlastnom záujme ako slobodné a nezávislé strany (podmienky nezávislosti);
- g) ak existuje nákupná clean-up opcia, táto opcia musí spĺňať aj všetky tieto podmienky:
 - i) možno ju uplatniť na základe rozhodnutia inštitúcie, ktorá je originátorom;
 - ii) možno ju uplatniť len vtedy, ak je stále nesplatených 10 % alebo menej z pôvodnej hodnoty podkladových expozícií;
 - iii) nie je štruktúrovaná tak, aby sa vyhla priradeniu strát pozíciám zvyšujúcim kreditnú kvalitu alebo iným pozíciám držaným investormi v danej sekuritizácii, a nie je inak štruktúrovaná na zabezpečenie zvýšenia kreditnej kvality;
- h) inštitúcia, ktorá je originátorom, dostala stanovisko od kvalifikovaného právneho poradcu potvrdzujúce, že sekuritizácia spĺňa podmienky stanovené v písmene c) tohto odseku.

5. Príslušné orgány informujú EBA o tých prípadoch, v ktorých rozhodli, že možné zníženie rizikovo vážených hodnôt expozícií nebolo odôvodnené zodpovedajúcim presunom kreditného rizika na tretie strany v súlade s odsekom 2, a o tých prípadoch, v ktorých sa inštitúcie rozhodli uplatňovať odsek 3.

6. EBA monitoruje rozsah postupov orgánov dohľadu v súvislosti s uznaním presunu významného rizika v tradičných sekuritizáciách v súlade s týmto článkom. EBA preskúmava najmä:

- a) podmienky presunu významného kreditného rizika na tretie strany v súlade s odsekmi 2, 3 a 4;
- b) výklad pojmu „zodpovedajúci presun kreditného rizika na tretie strany“ na účely posudzovania príslušnými orgánmi, ktoré je stanovené v druhom pododseku odseku 2 a odseku 3;
- c) požiadavky na to, aby príslušné orgány posudzovali sekuritizačné transakcie, vo vzťahu ku ktorým sa originátor snaží získať uznanie presunu významného kreditného rizika na tretie strany v súlade s odsekom 2 alebo 3.

EBA podá správu o svojich zisteniach Komisii do 2. januára 2021. Komisia môže po zohľadnení správy od EBA prijať delegovaný akt v súlade s článkom 462 s cieľom doplniť toto nariadenie bližším špecifikovaním skutočností uvedených v písmenách a), b) a c) tohto odseku.

Článok 245

Syntetická sekuritizácia

1. Inštitúcia, ktorá je originátorom syntetickej sekuritizácie, môže vypočítať rizikovo vážené hodnoty expozícií a v relevantných prípadoch i výšku očakávaných strát, pokiaľ ide o podkladové expozície, v súlade s článkami 251 a 252, ak je splnená ktorákoľvek z týchto podmienok:

- a) významné kreditné riziko bolo presunuté na tretie strany prostredníctvom financovaného alebo nefinancovaného kreditného zabezpečenia;
- b) inštitúcia, ktorá je originátorom, uplatňuje 1 250 % rizikovú váhu na všetky sekuritizačné pozície, ktoré si ponecháva v danej sekuritizácii, alebo tieto sekuritizačné pozície odpočíta od položiek vlastného kapitálu Tier 1 v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. k).

2. Významné kreditné riziko sa považuje za presunuté v ktoromkoľvek z týchto prípadov:

- a) rizikovo vážené hodnoty expozícií mezanínových sekuritizačných pozícií držaných v danej sekuritizácii inštitúciou, ktorá je originátorom, nepresahujú 50 % rizikovo vážených hodnôt expozícií všetkých mezanínových sekuritizačných pozícií existujúcich v tejto sekuritizácii;
- b) inštitúcia, ktorá je originátorom, nedrží v danej sekuritizácii viac než 20 % hodnoty expozície tranže prvej straty za predpokladu, že sú splnené obe tieto podmienky:
 - i) originátor dokáže preukázať, že hodnota expozície tranže prvej straty vo významnej miere presahuje odôvodnený odhad očakávanej straty z podkladových expozícií;
 - ii) neexistujú mezanínové sekuritizačné pozície.

Ak sa možné zníženie rizikovo vážených hodnôt expozícií, ktoré by inštitúcia, ktorá je originátorom, dosiahla touto sekuritizáciou, nedá odôvodniť zodpovedajúcim presunom kreditného rizika na tretie strany, príslušné orgány môžu v jednotlivých prípadoch rozhodnúť, že sa významné kreditné riziko nepovažuje za presunuté na tretie strany.

3. Odchylné od odseku 2 môžu príslušné orgány povoliť, aby inštitúcie, ktoré sú originátormi, uznali presun významného kreditného rizika vo vzťahu k sekuritizácii, ak inštitúcia, ktorá je originátorom, preukáže v každom prípade, že zníženie požiadaviek na vlastné zdroje, ktoré originátor dosahuje sekuritizáciou, je odôvodnené zodpovedajúcim presunom kreditného rizika na tretie strany. Povolenie sa smie udeliť iba v prípade, ak inštitúcia spĺňa obe tieto podmienky:

- a) inštitúcia má zavedené primerané interné politiky a metodiky riadenia rizík na to, aby posúdila presun rizika;
- b) inštitúcia uznala v každom prípade aj presun kreditného rizika na tretie strany na účely interného riadenia rizík inštitúcie a jej alokácie interného kapitálu.

4. Popri požiadavkách uvedených v odsekoch 1, 2 a 3 musia byť splnené všetky tieto podmienky:

- a) dokumentácia o transakcii odzrkadľuje ekonomickú podstatu sekuritizácie;
- b) kreditné zabezpečenie, prostredníctvom ktorého sa kreditné riziko presúva, je v súlade s článkom 249;

- c) dokumentácia o sekuritizácii neobsahuje podmienky, ktorými sa:
- stanovujú podstatné prahy významnosti, pod úrovňou ktorých sa realizácia kreditného zabezpečenia v prípade vzniku kreditnej udalosti neaktivuje;
 - umožňuje zrušenie zabezpečenia z dôvodu zhoršenia kreditnej kvality podkladových expozícií;
 - od inštitúcie, ktorá je originátorom, vyžaduje, aby v snahe zlepšiť priemernú kvalitu skupiny zmenila zloženie podkladových expozícií; alebo
 - zvyšujú náklady inštitúcie na kreditné zabezpečenie alebo zvyšuje výnos splatný držiteľom pozícií v sekuritizácii v reakcii na zhoršenie kreditnej kvality podkladovej skupiny;
- d) kreditné zabezpečenie je vymožitelné vo všetkých relevantných jurisdikciách;
- e) ak je to vhodné, v príslušnej dokumentácii o transakcii sa jasne uvádza, že originátor alebo sponzor môžu kupovať alebo späťne odkupovať sekuritizačné pozície alebo späťne odkupovať, reštrukturalizovať alebo nahradiť podkladové expozície nad rámec svojich zmluvných povinností, ak sa takéto opatrenia vykonávajú v súlade s prevládajúcimi trhovými podmienkami a účastnícke strany konajú vo vlastnom záujme ako slobodné a nezávislé strany (podmienky nezávislosti);
- f) ak existuje nákupná clean-up opcia, táto opcia spĺňa všetky tieto podmienky:
- možno ju uplatniť na základe rozhodnutia inštitúcie, ktorá je originátorom;
 - možno ju uplatniť len vtedy, ak je stále nesplatených 10 % alebo menej z pôvodnej hodnoty podkladových expozícií;
 - nie je štruktúrovaná tak, aby sa vyhla priradeniu strát pozíciám zvyšujúcim kreditnú kvalitu alebo iným pozíciám držaným investormi v danej sekuritizácii, a nie je inak štruktúrovaná na zabezpečenie zvýšenia kreditnej kvality;
- g) inštitúcia, ktorá je originátorom, dostala stanovisko od kvalifikovaného právneho poradcu potvrdzujúce, že sekuritizácia spĺňa podmienky stanovené v písmene d) tohto odseku.

5. Príslušné orgány informujú EBA o prípadoch, v ktorých rozhodli, že možné zníženie rizikovo vážených hodnôt expozícií nebolo odôvodnené zodpovedajúcim presunom kreditného rizika na tretie strany v súlade s odsekom 2, a o prípadoch, v ktorých sa inštitúcie rozhodli uplatňovať odsek 3.

6. EBA monitoruje rozsah postupov orgánov dohľadu v súvislosti s uznaním presunu významného rizika v syntetických sekuritizáciách v súlade s týmto článkom. EBA preskúmava najmä:

- podmienky presunu významného kreditného rizika na tretie strany v súlade s odsekmi 2, 3 a 4;
- výklad pojmu „zodpovedajúci presun kreditného rizika na tretie strany“ na účely posudzovania príslušnými orgánmi, ktoré je stanovené v druhom pododseku odseku 2 a odseku 3 a
- požiadavky na to, aby príslušné orgány posudzovali sekuritizačné transakcie, vo vzťahu ku ktorým sa originátor snaží získať uznanie presunu významného kreditného rizika na tretie strany v súlade s odsekom 2 alebo 3.

EBA podá správu o svojich zisteniach Komisii do 2. januára 2021. Komisia môže po zohľadnení správy od EBA prijať delegovaný akt v súlade s článkom 462 s cieľom doplniť toto nariadenie bližším špecifikovaním skutočností uvedených v písmenách a), b) a c) tohto odseku.

Článok 246

Prevádzkové požiadavky pre ustanovenia o predčasnom splatení

Ak sekuritizácia zahŕňa revolvingové expozície a ustanovenia o predčasnom splatení alebo podobné ustanovenia, významné kreditné riziko sa považuje za presunuté inštitúciou, ktorá je originátorom, vtedy, ak sú splnené požiadavky uvedené v článkoch 244 a 245 a ak sa ustanovením o predčasnom splatení, keď došlo k jeho aktivácii:

- nepodriaďuje nadriadený alebo rovnocenný nárok inštitúcie na podkladové expozície nárokom iných investorov;
- ďalej nepodriaďuje nárok inštitúcie na podkladové expozície vo vzťahu k nárokom iných strán, alebo
- inak nezvyšuje expozícia inštitúcie voči stratám súvisiacim s podkladovými revolvingovými expozíciami.

Oddiel 3

Výpočet rizikovo vážených hodnôt expozícií

Pododdiel 1

Všeobecné ustanovenia

Článok 247

Výpočet rizikovo vážených hodnôt expozícií

1. Ak inštitúcia, ktorá je originátorom, presunula významné kreditné riziko spojené s podkladovými expozíciami sekuritizácie v súlade s oddielom 2, táto inštitúcia môže:

- a) v prípade tradičnej sekuritizácie vyňať podkladové expozície zo svojho výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií a prípadne výšky očakávaných strát;
- b) v prípade syntetickej sekuritizácie vypočítať rizikovo vážené hodnoty expozícií a prípadne výšky očakávaných strát vzhľadom na podkladové expozície v súlade s článkami 251 a 252.

2. Ak sa inštitúcia, ktorá je originátorom, rozhodla uplatňovať odsek 1, vypočítava rizikovo vážené hodnoty expozícií tak, ako je stanovené v tejto kapitole pre pozície, ktoré môže držať v sekuritizácii.

Ak inštitúcia, ktorá je originátorom, nepresunula významné kreditné riziko alebo sa rozhodla neuplatňovať odsek 1, nevyžaduje sa od nej vypočítavanie rizikovo vážených hodnôt expozícií pre žiadnu pozíciu, ktoré môže v sekuritizácii mať, ale naďalej zahŕňa podkladové expozície do svojho výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií a prípadne výšky očakávaných strát, ako keby neboli sekuritizované.

3. Ak existuje expozícia voči pozíciám v rôznych tranžiach sekuritizácie, expozícia voči každej tranži sa považuje za samostatnú sekuritizačnú pozíciu. Poskytovatelia kreditného zabezpečenia sekuritizačných pozícií sa považujú za držiteľov pozícií v sekuritizácii. Sekuritizačné pozície zahŕňajú expozície voči sekuritizácii vyplývajúce z úrokových alebo menových derivátových zmlúv, ktoré inštitúcia v rámci transakcie uzavrela.

4. Ak nie je sekuritizačná pozícia odpočítaná od položiek vlastného kapitálu Tier 1 podľa článku 36 ods. 1 písm. k), rizikovo vážená hodnota expozícií sa zahrnie do súčtu rizikovo vážených hodnôt expozícií inštitúcie na účely článku 92 ods. 3.

5. Rizikovo vážená hodnota expozície sekuritizačnej pozície sa vypočítava tak, že sa hodnota expozície predmetnej pozície vypočítaná podľa článku 248 vynásobí príslušnou celkovou rizikovou váhou.

6. Celková riziková váha sa určuje ako súčet rizikovej váhy stanovenej v tejto kapitole a každej dodatočnej rizikovej váhy v súlade s článkom 270a.

Článok 248

Hodnota expozície

1. Hodnota expozície sekuritizačnej pozície sa vypočítava takto:

- a) hodnotou expozície súvahovej sekuritizačnej pozície je jej účtovná hodnota, ktorá zostane po tom, ako boli na sekuritizačnú pozíciu v súlade s článkom 110 uplatnené akékoľvek príslušné špecifické úpravy kreditného rizika;
- b) hodnotou expozície podsúvahovej sekuritizačnej pozície je jej nominálna hodnota znížená o akékoľvek príslušné špecifické úpravy kreditného rizika v súvislosti so sekuritizačnou pozíciou v súlade s článkom 110 a vynásobená príslušným konverzným faktorom, ako je stanovený v tomto písmene. Tento konverzný faktor je na úrovni 100 %, s výnimkou nástrojov hotovostnej zálohy. S cieľom stanoviť hodnotu expozície nečerpanej časti nástrojov hotovostnej zálohy sa na nominálnu hodnotu nástroja likvidity, ktorý je odvolateľný bez akýchkoľvek podmienok, môže uplatniť konverzný faktor na úrovni 0 % za predpokladu, že splatenie čerpaných súm nástroja má prioritu pred akýmkoľvek inými nárokmi spojenými s peňažnými tokmi vyplývajúcimi z podkladových expozícií a že inštitúcia príslušnému orgánu dostatočne preukázala, že uplatňuje primerane konzervatívnu metódu stanovovania hodnoty nečerpanej časti;

- c) hodnota expozície kreditného rizika protistrany pri sekuritizačnej pozícii, ktorá vyplýva z derivátového nástroja uvedeného v prílohe II, sa určuje v súlade s kapitolou 6;
- d) inštitúcia, ktorá je originátorom, môže odpočítať od hodnoty expozície sekuritizačnej pozície, ktorej je priradená riziková váha 1 250 % v súlade s pododdielom 3, alebo ktorá je odpočítaná od vlastného kapitálu Tier 1 v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. k), hodnotu špecifických úprav kreditného rizika podkladových expozícií v súlade s článkom 110 a akékoľvek nerefundovateľné zľavy z obstarávacej ceny spojené s takýmto podkladovými expozíciami v rozsahu, v akom tieto zľavy spôsobili zníženie vlastných zdrojov.

EBA vypracuje návrh regulačných technických predpisov s cieľom presne stanoviť, čo predstavuje adekvátne konzervatívnu metódu na meranie výšky nečerpanej časti uvedenu v prvom pododseku písmena b).

EBA predloží Komisii tento návrh regulačných technických predpisov do 18. januára 2019.

Komisia je splnomocnená doplniť toto nariadenie prijatím regulačných technických predpisov uvedených v treťom pododseku tohto odseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.

2. Ak má inštitúcia v sekuritizácii dve alebo viac prekrývajúcich sa pozícií, do svojho výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií zahrnie len jednu z týchto pozícií.

Ak sa pozície prekrývajú čiastočne, inštitúcia môže pozíciu rozdeliť na dve časti a uznať prekrývanie iba vo vzťahu k jednej časti v súlade s prvým pododsekom. Alternatívne môže inštitúcia s pozíciami zaobchádzať tak, akoby sa prekrývali plne, a to tak, že na účely výpočtu kapitálu rozšíri pozíciu, ktorá produkuje vyššie rizikovo vážené hodnoty expozícií.

Inštitúcia môže takisto uznať prekrývanie medzi požiadavkami na vlastné zdroje pri špecifickom riziku pre pozície v obchodnej knihe a požiadavkami na vlastné zdroje pre sekuritizačné pozície v neobchodnej knihe za predpokladu, že táto inštitúcia dokáže vypočítať a porovnať požiadavky na vlastné zdroje pre príslušné pozície.

Na účely tohto odseku sa dve pozície považujú za prekrývajúce, ak sa vzájomne kompenzujú takým spôsobom, že inštitúcia dokáže zamedziť stratám vyplývajúcim z jednej pozície tak, že realizuje záväzky požadované v rámci druhej pozície.

3. Ak sa článok 270c písm. d) uplatňuje na pozície v ABCP, inštitúcia môže použiť rizikovú váhu priradenú nástroju likvidity s cieľom vypočítať rizikovo váženú hodnotu expozícií pre ABCP za predpokladu, že sa daným nástrojom likvidity kryje 100 % ABCP vydaných na základe programu ABCP a daný nástroj likvidity je rovnocenný s ABCP tak, že tvoria prekrývajúcu sa pozíciu. Ak inštitúcia uplatnila ustanovenia uvedené v tomto odseku, oznamuje to príslušným orgánom. Na účely určenia 100 % krytia uvedeného v tomto odseku môže inštitúcia zohľadniť iné nástroje likvidity v programe ABCP za predpokladu, že s ABCP tvoria prekrývajúcu sa pozíciu.

Článok 249

Uznanie zmiernovania kreditného rizika sekuritizačných pozícií

1. Inštitúcia môže uznať financované alebo nefinancované kreditné zabezpečenie, pokiaľ ide o sekuritizačnú pozíciu, ak sú splnené požiadavky pre zmiernovanie kreditného rizika stanovené v tejto kapitole a v kapitole 4.
2. Prípustné financované kreditné zabezpečenie je obmedzené na finančný kolaterál, ktorý je prípustný na výpočet rizikovo vážených hodnôt expozícií podľa kapitoly 2, ako je stanovené v kapitole 4, pričom uznanie zmiernovania kreditného rizika je podmienené súladom s príslušnými požiadavkami stanovenými v kapitole 4.

Prípustné nefinancované kreditné zabezpečenie a poskytovatelia nefinancovaného kreditného zabezpečenia sa obmedzujú na nefinancované kreditné zabezpečenie a poskytovateľov, ktorí sú prípustní v súlade s kapitolou 4, pričom uznanie zmiernovania kreditného rizika je podmienené súladom s príslušnými požiadavkami stanovenými v kapitole 4.

3. Odchylne od odseku 2 majú oprávnení poskytovatelia nefinancovaného kreditného zabezpečenia uvedení v článku 201 ods. 1 písm. a) až h) priradené ratingové hodnotenie od uznanej ECAI, ktoré má v čase prvého uznania zabezpečenia stupeň kreditnej kvality 2 alebo vyšší, a neskôr stupeň kreditnej kvality 3 alebo vyšší. Požiadavka stanovená v tomto pododseku sa neuplatňuje na kvalifikované centrálné protistrany.

Inštitúcie, ktoré môžu uplatňovať prístup IRB na priamu expozíciu voči poskytovateľovi zabezpečenia, môžu posúdiť prípustnosť v súlade s prvým pododsekom na základe rovnocennosti PD poskytovateľa zabezpečenia s PD spojenej so stupňami kreditnej kvality podľa článku 136.

4. Odchylne od odseku 2 sú SSPE prípustnými poskytovateľmi zabezpečenia, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) SSPE vlastní aktíva, ktoré sa kvalifikujú ako prípustný finančný kolaterál v súlade s kapitolou 4;
- b) aktíva uvedené v písmene a) nepodliehajú pohľadávkam ani podmieneným pohľadávkam s lepším alebo rovnocenným postavením vo vzťahu k pohľadávke alebo podmienenej pohľadávke inštitúcie, ktorá prijíma nefinancované kreditné zabezpečenie a
- c) sú splnené všetky požiadavky stanovené v kapitole 4 na uznanie finančného kolaterálu.

5. Na účely odseku 4 je výška zabezpečenia upravená o akýkoľvek nesúlad mien a splatností (Ga) v súlade s kapitolou 4 obmedzená na trhovú hodnotu uvedených aktív upravenú z dôvodu volatility a riziková váha expozícií voči poskytovateľovi zabezpečenia podľa štandardizovaného prístupu g) sa určuje ako vážená priemerná riziková váha, ktorá by sa na uvedené aktíva uplatnila ako finančný kolaterál podľa štandardizovaného prístupu.

6. Ak sekuritizačná pozícia využíva úplné kreditné zabezpečenie alebo čiastočné kreditné zabezpečenie na pomernom základe, uplatňujú sa tieto požiadavky:

- a) inštitúcia poskytujúca kreditné zabezpečenie vypočítava rizikovo vážené hodnoty expozícií pre tú časť sekuritizačnej pozície, ktorá využíva kreditné zabezpečenie, v súlade s pododdielom 3, ako keby uvedenú časť pozície držala priamo;
- b) inštitúcia kupujúca kreditné zabezpečenie vypočítava rizikovo vážené hodnoty expozícií v súlade s kapitolou 4 pre zabezpečenú časť.

7. Vo všetkých prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje odsek 6, sa uplatňujú tieto požiadavky:

- a) inštitúcia poskytujúca kreditné zabezpečenie zaobchádza s časťou pozície, ktorá využíva kreditné zabezpečenie, ako so sekuritizačnou pozíciou a vypočítava rizikovo vážené hodnoty expozícií tak, ako keby uvedenú pozíciu držala priamo v súlade s pododdielom 3 s výhradou odsekov 8, 9 a 10;
- b) inštitúcia kupujúca kreditné zabezpečenie vypočítava rizikovo vážené hodnoty expozícií pre zabezpečenú časť pozície uvedenú v písmene a) v súlade s kapitolou 4. Inštitúcia zaobchádza s časťou sekuritizačnej pozície, ktorá nevyužíva kreditné zabezpečenie, ako so samostatnou sekuritizačnou pozíciou a vypočítava rizikovo vážené hodnoty expozícií v súlade s pododdielom 3 s výhradou odsekov 8, 9 a 10.

8. Inštitúcie používajúce prístup na základe interných ratingov (SEC-IRBA) alebo štandardizovaný prístup k sekuritizácii (SEC-SA) podľa pododdielu 3 určujú bod priradenia (A) (attachment point) a bod vyradenia (D) (detachment point) samostatne pre každú z pozícií odvodených v súlade s odsekom 7, ako keby boli v čase vzniku transakcie emitované ako samostatné sekuritizačné pozície. Hodnota K_{IRB} alebo K_{SA} sa vypočítava s prihliadnutím na pôvodnú skupinu expozícií, ktoré sú podkladom pre sekuritizáciu.

9. Inštitúcie používajúce sekuritizáciu na základe externých ratingov (SEC-ERBA) podľa pododdielu 3 pre pôvodnú sekuritizačnú pozíciu vypočítavajú rizikovo vážené hodnoty expozícií pre pozície odvodené v súlade s odsekom 7 takto:

- a) ak má odvodená pozícia vyššiu nadriadenosť, priraduje sa jej riziková váha pôvodnej sekuritizačnej pozície;

b) ak má odvodená pozícia nižšiu nadriadenosť, môže sa jej priradiť odvodený rating v súlade s článkom 263 ods. 7 Hrubka tranže T sa v uvedenom prípade vypočíta len na základe odvodenej pozície. Ak rating nemôže byť odvodený, inštitúcia uplatňuje vyššiu rizikovú váhu vyplývajúcu buď z:

- i) uplatňovania SEC-SA v súlade s odsekom 8 a pododdielom 3, alebo
- ii) rizikovej váhy pôvodnej sekuritizačnej pozície podľa SEC-ERBA.

10. S odvodenou pozíciou s nižšou nadriadenosťou sa zaobchádza ako s nenadriadenou sekuritizačnou pozíciou, a to aj vtedy, keď sa pôvodná sekuritizačná pozícia predchádzajúca zabezpečeniu kvalifikuje ako nadriadená.

Článok 250

Implicitná podpora

1. Inštitúcia, ktorá je sponzorom, alebo inštitúcia, ktorá je originátorom, ktorá v súvislosti so sekuritizáciou využila pri výpočte rizikovo váženej hodnoty expozícií článok 247 ods. 1 a 2 alebo predala nástroje zo svojej obchodnej knihy tak, že sa už ďalej od nej nevyžaduje, aby na riziká spojené s týmito nástrojmi držala vlastné zdroje, nemôže na účely zníženia potenciálnych alebo skutočných strát investorov poskytovať priamu ani nepriamu podporu sekuritizácii nad rámec svojich zmluvných povinností.

2. Transakcia sa nepovažuje za podporu na účely odseku 1, ak bola riadne zohľadnená pri posúdení presunu významného kreditného rizika a obe strany vykonali túto transakciu vo vlastnom záujme ako slobodné a nezávislé strany (podmienky nezávislosti). Na tieto účely vykonáva inštitúcia úplné kreditné preskúmanie transakcie a prinajmenšom zohľadňuje všetky tieto položky:

- a) cenu pri spätnom odkúpení;
- b) kapitálovú a likviditnú pozíciu inštitúcie pred spätným odkúpením a po ňom;
- c) výnosnosť podkladových expozícií;
- d) výnosnosť sekuritizačných pozícií;
- e) vplyv podpory na očakávané straty originátora vo vzťahu k investorom.

3. Inštitúcia, ktorá je originátorom, a inštitúcia, ktorá je sponzorom, oznamujú príslušnému orgánu každú transakciu uzavretú v súvislosti so sekuritizáciou v súlade s odsekom 2.

4. Na účely tohto článku, a za okolností, za ktorých transakcia nie je štruktúrovaná na poskytnutie podpory, vydá EBA v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 usmernenia týkajúce sa toho, čo predstavuje „podmienky nezávislosti“.

5. Ak inštitúcia, ktorá je originátorom, alebo inštitúcia, ktorá je sponzorom, nedodržia v súvislosti so sekuritizáciou odsek 1, inštitúcia musí do svojho výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií zahrnúť všetky podkladové expozície uvedenej sekuritizácie, ako keby neboli sekuritizované, a zverejniť:

- a) že poskytla podporu sekuritizácii v rozpore s odsekom 1 a
- b) vplyv podpory poskytnutej z hľadiska požiadaviek na vlastné zdroje.

Článok 251

Výpočet rizikovo váženej hodnoty expozícií sekuritizovaných v syntetickej sekuritizácii inštitúciami, ktoré sú originátormi

1. Na účely výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií pre podkladové expozície používa inštitúcia, ktorá je originátorom syntetickej sekuritizácie, podľa možnosti metodiky výpočtu stanovené v tomto oddiele, namiesto tých, ktoré sú stanovené v kapitole 2. Pre inštitúcie, ktoré vypočítavajú rizikovo vážené hodnoty expozícií, prípadne výšku očakávaných strát v súvislosti s podkladovými expozíciami podľa kapitoly 3, sa výška očakávanej straty vo vzťahu k týmto expozíciám rovná nule.

2. Požiadavky stanovené v odseku 1 tohto článku sa uplatňujú na celú skupinu expozícií zabezpečujúcu sekuritizáciu. S výhradou článku 252 vypočítava inštitúcia, ktorá je originátorom, rizikovo vážené hodnoty expozícií v súvislosti so všetkými tranžami v sekuritizácii v súlade s týmto oddielom vrátane pozícií, v súvislosti s ktorými inštitúcia dokáže uznať zmierňovanie kreditného rizika v súlade s článkom 249. Riziková váha, ktorá sa má uplatniť na pozície, ktoré využívajú zmierňovanie kreditného rizika, sa môže v súlade s kapitolou 4 zmeniť.

Článok 252

Zaobchádzanie s nesúlalom splatností v syntetických sekuritizáciách

Na účely výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií v súlade s článkom 251 sa každý nesúlad splatností medzi kreditným zabezpečením, ktorým sa dosiahne presun rizika, a podkladovými expozíciami vypočítava takto:

- a) za splatnosť podkladových expozícií sa považuje najdlhšia splatnosť ktorejkoľvek z týchto expozícií, pričom táto lehota je maximálne päť rokov. Splaťnosť kreditného zabezpečenia sa určuje v súlade s kapitolou 4;
- b) inštitúcia, ktorá je originátorom, nezohľadňuje nesúlad splatností pri výpočte rizikovo vážených hodnôt expozícií pre sekuritizačné pozície, na ktoré sa vzťahuje riziková váha 1 250 % v súlade s týmto oddielom. V prípade všetkých ostatných pozícií sa použije prístup k nesúladu splatností stanovený v kapitole 4 v súlade s týmto vzorcom:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{Ass} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

kde:

RW^* = rizikovo vážené hodnoty expozícií na účely článku 92 ods. 3 písm. a);

RW_{Ass} = rizikovo vážené hodnoty expozícií pre podkladové expozície, ak neboli sekuritizované, vypočítané na pomernom základe;

RW_{SP} = rizikovo vážené hodnoty expozícií vypočítané podľa článku 251, ak by neexistoval nesúlad splatností;

T = splaťnosť podkladových expozícií vyjadrená v rokoch;

t = splaťnosť zabezpečenia vyjadrená v rokoch;

$t^* = 0,25$

Článok 253

Zníženie rizikovo vážených hodnôt expozícií

1. Ak sa sekuritizačnej pozícii priradí riziková váha 1 250 % podľa tohto oddielu, inštitúcie môžu odpočítať hodnotu expozície takejto pozície od vlastného kapitálu Tier 1 v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. k) ako alternatívu k zahrnutiu tejto pozície do svojho výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií. Na uvedený účel môže výpočet hodnoty expozície odzrkadľovať prípustné financované kreditné zabezpečenie v súlade s článkom 249.

2. Ak inštitúcia využije alternatívu stanovenú v odseku 1, môže odpočítať hodnotu odpočítanú v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. k) od hodnoty uvedenej v článku 268 ako maximálnu kapitálovú požiadavku, ktorá by sa vypočítala pre podkladové expozície, ako keby neboli sekuritizované.

Pododdiel 2

Hierarchia metód a spoločné parametre

Článok 254

Hierarchia metód

1. Inštitúcie používajú na výpočet rizikovo vážených hodnôt expozícií jednu z metód stanovených v pododdieli 3 v súlade s touto hierarchiou:

- a) ak sú splnené podmienky stanovené v článku 258, inštitúcia používa SEC-IRBA v súlade s článkami 259 a 260;
- b) ak sa SEC-IRBA nemôže použiť, inštitúcia používa SEC-SA v súlade s článkami 261 a 262;
- c) ak sa nemôže použiť SEC-SA, inštitúcia používa SEC-ERBA v súlade s článkami 263 a 264 v prípade pozície s ratingom alebo pozície, pri ktorých sa môže použiť odvodený rating.

2. V prípade pozície s ratingom alebo pozície, pri ktorej sa môže použiť odvodený rating, používa inštitúcia namiesto prístupu SEC-SA prístup SEC-ERBA v každom z týchto prípadov:

- a) ak by uplatňovanie SEC-SA viedlo k vyššej ako 25 % rizikovej váhe pre pozície kvalifikované ako pozície v STS sekuritizácii;
- b) ak by uplatňovanie SEC-SA viedlo k vyššej ako 25 % rizikovej váhe alebo ak by uplatňovanie SEC-ERBA viedlo k vyššej ako 75 % rizikovej váhe pre pozície, ktoré sa nekvalifikovali ako pozície v STS sekuritizácii;
- c) v prípade sekuritizačných transakcií zabezpečených skupinami úverov na motorové vozidlá, lízingov na motorové vozidlá a lízingov na zariadenia.

3. V prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje odsek 2, a odchylné od odseku 1 písm. b) môže inštitúcia rozhodnúť o uplatnení SEC-ERBA namiesto SEC-SA pre všetky svoje sekuritizačné pozície s ratingom alebo pozície, pri ktorých sa môže použiť odvodený rating.

Inštitúcia na účely prvého pododseku oznámi svoje rozhodnutie príslušnému orgánu najneskôr 17. novembra 2018.

Akékoľvek následné rozhodnutie o ďalšej zmene prístupu, ktorý sa uplatňuje na všetky sekuritizačné pozície inštitúcie s ratingom, musí inštitúcia oznámiť svojmu príslušnému orgánu pred 15. novembrom nasledujúcim okamžite po tomto rozhodnutí.

Ak príslušný orgán nepredloží nijaké námietky do 15. decembra, ktorý nasleduje hneď po uplynutí lehoty uvedenej v druhom alebo treťom pododseku, rozhodnutie oznámené inštitúciou nadobudne účinnosť od 1. januára nasledujúceho roka a je v platnosti, kým nenadobudne účinnosť neskoršie oznámené rozhodnutie. Inštitúcia nesmie používať rôzne prístupy v priebehu toho istého roka.

4. Odchylné od odseku 1 môžu príslušné orgány inštitúciám v jednotlivých prípadoch zakázať uplatňovanie prístupu SEC-SA, ak rizikovo vážená hodnota expozície vyplývajúca z uplatňovania prístupu SEC-SA nezodpovedá rizikám pre inštitúciu alebo pre finančnú stabilitu, a to vrátane, ale nielen výlučne, kreditného rizika vloženého do expozícií, ktoré sú podkladom pre sekuritizáciu. V prípade expozícií, ktoré nie sú kvalifikované ako pozície v STS sekuritizácii, sa prihliada najmä na sekuritizácie, ktoré majú veľmi zložité a vysokorizikové prvky.

5. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1 tohto článku, môže inštitúcia na výpočet rizikovo vážených hodnôt expozícií vo vzťahu k pozícii bez ratingu v programe ABCP alebo transakcii ABCP v súlade s článkom 266 uplatniť prístup interného hodnotenia za predpokladu, že sú splnené podmienky stanovené v článku 265. Ak sa inštitúcii udelilo povolenie uplatňovať prístup interného hodnotenia v súlade s článkom 265 ods. 2 a konkrétna pozícia v rámci programu ABCP alebo transakcie ABCP patrí do oblasti, na ktorú sa vzťahuje uplatňovanie vyplývajúce z takéhoto povolenia, inštitúcia uplatňuje na výpočet rizikovo vázenej hodnoty expozície tejto pozície uvedený prístup.

6. V prípade pozície v resekuritizácii uplatňujú inštitúcie prístup SEC-SA v súlade s článkom 261 a so zmenami stanovenými v článku 269.

7. Vo všetkých ostatných prípadoch sa sekuritizačným pozíciám priraduje 1 250 % riziková váha.

8. Príslušné orgány informujú EBA o všetkých oznámeniach podľa odseku 3 tohto článku. EBA monitoruje vplyv tohto článku na kapitálové požiadavky a škálu postupov dohľadu v spojitosti s odsekom 4 tohto článku, podáva každoročne správu Komisii o svojich zisteniach a vydáva usmernenia v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.

Článok 255

Stanovenie K_{IRB} a K_{SA}

1. Ak inštitúcia uplatňuje SEC-IRBA podľa pododdielu 3, inštitúcia vypočítava K_{IRB} v súlade s odsekmi 2 až 5.

2. Inštitúcie určujú K_{IRB} vynásobením rizikovo vážených hodnôt expozícií, ktoré by sa vypočítali podľa kapitoly 3, pokiaľ ide o podkladové expozície, ako keby neboli sekuritizované, hodnotou 8 % a vydelením výsledku hodnotou expozície podkladových expozícií. K_{IRB} sa vyjadrí v desatinnom formáte medzi nula a jeden.

3. Na účely výpočtu K_{IRB} zahŕňajú rizikovo vážené hodnoty expozícií, ktoré by sa vypočítali podľa kapitoly 3, pokiaľ ide o podkladové expozície, tieto prvky:

- a) výšku očakávaných strát spojených so všetkými podkladovými expozíciami sekuritizácie vrátane podkladových expozícií v stave zlyhania, ktoré sú stále súčasťou skupiny v súlade s kapitolou 3 a
- b) výšku neočakávaných strát spojených so všetkými podkladovými expozíciami vrátane podkladových expozícií v stave zlyhania v skupine v súlade s kapitolou 3.

4. Inštitúcie môžu vypočítať K_{IRB} vo vzťahu k podkladovým expozíciám sekuritizácie v súlade s ustanoveniami uvedenými v kapitole 3 na výpočet kapitálových požiadaviek pre odkúpené pohľadávky. Na tieto účely sa s retailovými expozíciami zaobchádza ako s odkúpenými retailovými pohľadávkami a s neretailovými expozíciami ako s odkúpenými podnikovými pohľadávkami.

5. Inštitúcie vypočítavajú K_{IRB} samostatne pre riziko zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov vo vzťahu k podkladovým expozíciám sekuritizácie, ak je toto riziko pre takéto inštitúcie závažné.

Ak sa so stratami z rizika zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov a so stratami z kreditného rizika zaobchádza v rámci sekuritizácie ako s celkom, inštitúcie skombinujú na účely pododdielu 3 príslušnú K_{IRB} pre riziko zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov a K_{IRB} pre kreditné riziko do jednej K_{IRB} . Prítomnosť jediného rezervného fondu alebo nadmerné zabezpečenie kolaterálom dostupné na krytie strát buď z kreditného rizika, alebo z rizika zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov sa môže považovať za údaj o tom, že sa s týmito rizikami zaobchádza ako s celkom.

Ak sa s rizikom zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov a s kreditným rizikom nezaobchádza v rámci sekuritizácie ako s celkom, inštitúcie zmenia zaobchádzanie stanovené v druhom pododseku tak, aby sa príslušná K_{IRB} pre riziko zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov a K_{IRB} pre kreditné riziko skombinovali obozretným spôsobom.

6. Ak inštitúcia uplatňuje prístup SEC-SA podľa pododdielu 3, inštitúcia vypočítava K_{SA} vynásobením rizikovo vážených hodnôt expozícií, ktoré by sa vypočítali podľa kapitoly 2, pokiaľ ide o podkladové expozície, ako keby neboli sekuritizované, ôsmimi percentami a vydelením expozičnou hodnotou podkladových expozícií. K_{SA} sa vyjadrí v desatinnom formáte medzi nula a jeden.

Na účely tohto odseku vypočítavajú inštitúcie hodnotu expozície podkladových expozícií bez vzájomného započítavania akýchkoľvek špecifických úprav kreditného rizika a dodatočných úprav ocenenia v súlade s článkami 34 a 110 a iných znížení vlastných zdrojov.

7. Ak na účely odsekov 1 až 6 zahŕňa sekuritizačná štruktúra využitie SSPE, so všetkými expozíciami SSPE týkajúcimi sa sekuritizácie sa zaobchádza ako s podkladovými expozíciami. Bez toho, aby boli dotknuté predchádzajúce ustanovenia, môže inštitúcia vylúčiť expozície SSPE zo skupiny podkladových expozícií na účely výpočtu K_{IRB} alebo K_{SA} , ak riziko z expozícií SSPE nie je závažné alebo ak nemá vplyv na sekuritizačnú pozíciu inštitúcie.

V prípade financovaných syntetických sekuritizácií sa akékoľvek podstatné príjmy z emisie dlhových nástrojov viazaných na kreditné riziko alebo z iných financovaných záväzkov SSPE, ktoré slúžia ako kolaterál pre splatenie sekuritizačných pozícií, zahŕňajú do výpočtu K_{IRB} alebo K_{SA} , ak sa na kreditné riziko kolaterálu vzťahuje tranžované rozdelenie strát.

8. Na účely tretieho pododseku odseku 5 tohto článku vydá EBA v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 usmernenia o vhodných metódach kombinácie K_{IRB} pre riziko zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov a pre kreditné riziko, ak sa s týmito rizikami v rámci sekuritizácie nezaobchádza ako s celkom.

9. EBA vypracuje návrh regulačných technických predpisov s cieľom podrobnejšie stanoviť podmienky umožňujúce inštitúciám vypočítavať K_{IRB} pre skupiny podkladových expozícií v súlade s odsekom 4, najmä pokiaľ ide o:

- a) internú kreditnú politiku a modely pre výpočet K_{IRB} pre sekuritizácie;
- b) používanie rôznych rizikových faktorov týkajúcich sa skupiny podkladových expozícií, a ak nie sú k dispozícii dostatočne presné alebo spoľahlivé údaje o uvedenej skupine, zástupné údaje na odhadovanie PD a LGD; a

- c) požiadavky náležitej starostlivosti pri monitorovaní opatrení a politík subjektov predávajúcich pohľadávky alebo iných originátorov.

EBA predloží tento návrh regulačných technických predpisov Komisii do 18. januára 2019.

Komisia je splnomocnená doplniť toto nariadenie prijatím regulačných technických predpisov uvedených v druhom pododseku tohto odseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.

Článok 256

Určenie bodu priradenia (A) a bodu vyradenia (D)

1. Na účely pododdielu 3 stanovia inštitúcie bod priradenia (A) na prahovej hodnote, na ktorej by sa straty v rámci skupiny podkladových expozícií začali priradovať príslušnej sekuritizačnej pozícii.

Bod priradenia (A) sa vyjadruje ako desatinná hodnota medzi nula a jeden a rovná sa nule alebo – ak je táto hodnota vyššia – pomeru medzi nesplateným zostatkom skupiny podkladových expozícií v sekuritizácii mínus nesplatený zostatok všetkých tranží, ktoré sú nadriadené tranži obsahujúcej príslušnú sekuritizačnú pozíciu vrátane samotnej expozície alebo ktoré majú rovnaké postavenie ako táto tranža, a nesplateným zostatkom všetkých podkladových expozícií v sekuritizácii.

2. Na účely pododdielu 3 stanovia inštitúcie bod vyradenia (D) na prahovej hodnote, na ktorej by straty v rámci skupiny podkladových expozícií mali za následok úplnú stratu istiny pri tranži obsahujúcej príslušnú sekuritizačnú pozíciu.

Bod vyradenia (D) je vyjadrený ako desatinná hodnota medzi nula a jeden a rovná sa nule alebo – ak je táto hodnota vyššia – pomeru medzi nesplateným zostatkom skupiny podkladových expozícií v sekuritizácii mínus nesplatený zostatok všetkých tranží, ktoré sú nadriadené tranži obsahujúcej príslušnú sekuritizačnú pozíciu, a nesplateným zostatkom všetkých podkladových expozícií v sekuritizácii.

3. Na účely odsekov 1 a 2 inštitúcie zaobchádzajú s nadmerným zabezpečením kolaterálom a s financovanými účtami povinných minimálnych rezerv ako s tranžami a s aktívami zahŕňajúcimi takéto účty povinných minimálnych rezerv ako s podkladovými expozíciami.

4. Na účely odsekov 1 a 2 inštitúcie neberú do úvahy nefinancované účty povinných minimálnych rezerv ani aktíva, ktoré neposkytujú zvýšenie kreditnej kvality, ako sú tie, ktoré poskytujú len podporu likvidity, menové swapy alebo úrokové swapy a peňažné kolaterálne účty súvisiace s uvedenými pozíciami v sekuritizácii. V prípade financovaných účtov povinných minimálnych rezerv a aktív poskytujúcich zvýšenie kreditnej kvality inštitúcie zaobchádzajú ako so sekuritizačnými pozíciami len s časťami tých uvedených účtov alebo aktív, ktoré absorbujú straty.

5. Ak majú dve alebo viaceré pozície tej istej transakcie rôzne splatnosti, ale delia sa spoločne o straty na pomernom základe, výpočet bodov priradenia (A) a bodov vyradenia (D) musí vychádzať zo súhrnného nesplateného zostatku týchto pozícií a výsledné body priradenia (A) a body vyradenia (D) musia byť rovnaké.

Článok 257

Určenie splatnosti tranže (M_T)

1. Na účely pododdielu 3 a s výhradou odseku 2 môžu inštitúcie určiť splatnosť tranže (M_T) buď ako:

- a) váženú priemernú splatnosť zmluvných platieb splatných v rámci tranže v súlade s týmto vzorcom:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

kde CF_t označuje všetky zmluvné platby (istina, úroky a poplatky) splatné dlžníkom počas obdobia t ; alebo

b) konečnú zmluvne dohodnutú splatnosť tranže v súlade s týmto vzorcom:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80 \%,$$

kde M_L je konečná zmluvne dohodnutá splatnosť tranže.

2. Na účely odseku 1 sa na určenie splatnosti tranže (M_T) vzťahuje vo všetkých prípadoch dolné ohraničenie jeden rok a horné ohraničenie päť rokov.

3. Ak môže byť inštitúcia vystavená potenciálnym stratám z podkladových expozícií na základe zmluvy, inštitúcia určuje splatnosť sekuritizačnej pozície s prihliadnutím na splatnosť zmluvy, ako aj na najdlhšiu splatnosť takýchto podkladových expozícií. V prípade revolvingových expozícií sa uplatňuje najdlhšia zmluvne možná zostatková splatnosť expozície, ktorú možno počas revolvingového obdobia pridať.

4. EBA monitoruje okruh postupov v tejto oblasti, a to s osobitným prihliadnutím na uplatňovanie odseku 1 písm. a) tohto článku, a v súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 vydá usmernenia do 31. decembra 2019.

Pododdiel 3

Metódy výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií

Článok 258

Podmienky používania prístupu na základe interných ratingov (SEC-IRBA)

1. Inštitúcie používajú na výpočet rizikovo vážených hodnôt expozícií vo vzťahu k sekuritizačnej pozícii prístup SEC-IRBA, ak sú splnené tieto podmienky:

- pozícia je zabezpečená skupinou podľa IRB alebo zmiešanou skupinou za predpokladu, že v posledne uvedenom prípade inštitúcia dokáže vypočítať K_{IRB} v súlade s oddielom 3 pre minimálne 95 % podkladovej hodnoty expozície;
- vo vzťahu k podkladovým expozíciám sekuritizácie existujú dostatočné dostupné informácie na to, aby inštitúcia mohla vypočítať K_{IRB} a
- inštitúcii nebolo zamedzené používať SEC-IRBA vo vzťahu k špecifikovanej sekuritizačnej pozícii v súlade odsekom 2.

2. Príslušné orgány môžu v jednotlivých prípadoch zamedziť používaniu SEC-IRBA, ak majú sekuritizácie veľmi zložité alebo vysokorizikové prvky. Na tieto účely sa za veľmi zložité alebo vysokorizikové prvky môže považovať:

- zvýšenie kreditnej kvality, ktoré môže byť narušené z iných dôvodov než portfóliové straty;
- skupiny podkladových expozícií s vysokým stupňom internej korelácie v dôsledku koncentrovaných expozícií voči jednotlivým sektorom alebo geografickým oblastiam;
- transakcie, v prípade ktorých je splatenie sekuritizačných pozícií vysoko závislé od rizikových faktorov, ktoré nie sú premietnuté v K_{IRB} ; alebo
- veľmi zložité rozdelenia straty medzi tranžami.

Článok 259

Výpočet rizikovo vážených hodnôt expozícií podľa SEC-IRBA

1. Podľa SEC-IRBA sa rizikovo vážená hodnota expozície pre sekuritizačnú pozíciu vypočítava vynásobením hodnoty expozície tejto pozície vypočítanej v súlade s článkom 248 príslušnou rizikovou váhou určenou nasledovne, pričom vo všetkých prípadoch sa uplatňuje dolné ohraničenie 15 %:

$$RW = 1 \text{ 250 \%}$$

$$\text{ak } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

$$\text{ak } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{ak } A < K_{IRB} < D$$

kde:

K_{IRB} je kapitálová požiadavka skupiny podkladových expozícií podľa vymedzenia v článku 255

D je bod vyradenia určený v súlade s článkom 256

A je bod priradenia určený v súlade s článkom 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

kde:

$$a = - (1 / (p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

kde:

$$p = \max [0, 3; (A + B * (1/N) + C * K_{IRB} + D * LGD + E * M_T)]$$

kde:

N je skutočný počet expozícií v skupine podkladových expozícií vypočítaný v súlade s odsekom 4;

LGD je priemerná strata vážená expozíciami v prípade zlyhania skupiny podkladových expozícií vypočítaná v súlade s odsekom 5;

M_T je splatnosť tranže určená v súlade s článkom 257.

Parametre A, B, C, D a E sa určujú podľa tejto vyhľadávacej tabuľky:

		A	B	C	D	E
Nie retail	Nadriadené, granulárne (N ≥ 25)	0	3,56	- 1,85	0,55	0,07
	Nadriadené, negranulárne (N < 25)	0,11	2,61	- 2,91	0,68	0,07
	Nie nadriadené, granulárne (N ≥ 25)	0,16	2,87	- 1,03	0,21	0,07
	Nie nadriadené, negranulárne (N < 25)	0,22	2,35	- 2,46	0,48	0,07
Retail	Nadriadené	0	0	- 7,48	0,71	0,24
	Nie nadriadené	0	0	- 5,78	0,55	0,27

2. Ak podkladová skupina podľa IRB zahŕňa retailové a neretailové expozície, skupina sa rozdelí do jednej retailovej a do jednej neretailovej podskupiny a pre každú podskupinu sa odhadne samostatný parameter p (a zodpovedajúce vstupné parametre N, K_{IRB} a LGD). Následne sa na základe parametrov p každej podskupiny a nominálnej veľkosti expozícií v každej podskupine vypočíta vážený priemerný parameter p pre transakciu.

3. Ak inštitúcia uplatňuje SEC-IRBA na zmiešanú skupinu, výpočet parametra p sa zakladá na podkladových expozíciách, na ktoré sa vzťahuje len prístup IRB. Podkladové expozície, na ktoré sa vzťahuje štandardizovaný prístup, sa na tieto účely nezohľadňujú.

4. Skutočný počet expozícií (N) sa vypočítava takto:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kde EAD_i označuje expozičnú hodnotu spojenú s i-tou expozíciou v skupine.

Viacere expozície voči rovnakému dlžníkovi sa konsolidujú a zaobchádza sa s nimi ako s jedinou expozíciou.

5. Priemerná LGD vážená expozíciou sa vypočítava takto:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

kde LGD_i označuje priemernú LGD spojenú so všetkými expozíciami voči i-tému dlžníkovi.

Ak sa kreditné riziko a riziko zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov pre odkúpené pohľadávky riadia v rámci sekuritizácie ako celok, vstupná hodnota LGD sa vykladá ako vážený priemer LGD pre kreditné riziko a 100 % LGD pre riziko zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov. Váhy predstavujú samostatné kapitálové požiadavky podľa prístupu IRB osobitne pre kreditné riziko a osobitne pre riziko zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov. Na tieto účely sa prítomnosť jediného rezervného fondu alebo nadmerné zabezpečenie kolaterálom dostupné na krytie strát buď z kreditného rizika, alebo z rizika zníženia kvality môžu považovať za údaj o tom, že tieto riziká sa riadia ako celok.

6. Ak podiel najväčšej podkladovej expozície v skupine (C_1) nie je väčší než 3 %, inštitúcie môžu na výpočet N a priemerných LGD vážených expozíciou použiť túto zjednodušenú metódu:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m-1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0,50$$

kde

C_m označuje podiel skupiny zodpovedajúci súčtu najväčších m expozícií a

m stanovuje inštitúcia.

Ak je k dispozícii len C_1 a táto hodnota nie je vyššia než 0,03; potom inštitúcia môže stanoviť LGD ako 0,50 a N ako $1/C_1$.

7. Ak je pozícia zabezpečená zmiešanou skupinou a inštitúcia môže vypočítať K_{IRB} pre minimálne 95 % hodnôt podkladových expozícií v súlade s článkom 258 ods. 1 písm. a), inštitúcia vypočítava kapitálovú požiadavku pre skupinu podkladových expozícií ako:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

kde

d je podiel hodnoty expozície podkladových expozícií, pre ktoré inštitúcia môže vypočítať K_{IRB} vo vzťahu k hodnote expozície všetkých podkladových expozícií.

8. Ak má inštitúcia sekuritizačnú pozíciu vo forme derivátu na zaistenie proti trhovým rizikám vrátane úrokového alebo menového rizika, inštitúcia môže k tomuto derivátu priradiť odvodenú rizikovú váhu ekvivalentnú rizikovej váhe referenčnej pozície vypočítanej v súlade s týmto článkom.

Na účely prvého pododseku je referenčná pozícia pozíciou, ktorá má vo všetkých ohľadoch rovnocenné postavenie s derivátom, alebo – pri neexistencii takejto pozície s rovnocenným postavením – pozíciou, ktorá je derivátu bezprostredne podriadená.

Článok 260

Zaobchádzanie s STS sekuritizáciami podľa SEC-IRBA

Podľa SEC-IRBA sa riziková váha pre pozíciu v STS sekuritizácii vypočítava v súlade s článkom 259 pri uplatnení týchto zmien:

dolné ohraničenie rizikovej váhy pre nadriadené sekuritizačné pozície = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Článok 261

Výpočet rizikovo vážených hodnôt expozícií podľa štandardizovaného prístupu (SEC-SA)

1. Podľa SEC-SA sa rizikovo vážená hodnota expozície pre pozíciu v sekuritizácii vypočítava vynásobením hodnoty expozície tejto pozície vypočítanej v súlade s článkom 248 príslušnou rizikovou váhou určenou nasledovne, pričom vo všetkých prípadoch sa uplatňuje dolné ohraničenie 15 %:

$$\begin{aligned}
 RW &= 1\,250\% & \text{ak } D &\leq K_A \\
 RW &= 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} & \text{ak } A &\geq K_A \\
 RW &= \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] & \text{ak } A &< K_A < D
 \end{aligned}$$

kde:

D je bod vyradenia určený v súlade s článkom 256;

A je bod priradenia určený v súlade s článkom 256;

K_A je parameter vypočítaný v súlade s odsekom 2;

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot 1}}{a(u - 1)}$$

kde:

$$a = - (1/(p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$1 = \max (A - K_A; 0)$$

p = 1 pre sekuritizačnú expozíciu, ktorá nie je resekuritizačnou expozíciou

2. Na účely odseku 1 sa K_A vypočítava takto:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

kde:

K_{SA} je kapitálová požiadavka podkladovej skupiny podľa vymedzenia v článku 255;

W = pomer:

a) súčtu nominálnej hodnoty podkladových expozícií v stave zlyhania a

b) súčtu nominálnej hodnoty všetkých podkladových expozícií.

Na tieto účely je expozícia v stave zlyhania podkladovou expozíciou, ktorá je buď: i) 90 alebo viac dní po splatnosti; ii) vzťahuje sa na ňu konkurzné konanie alebo konanie vo veci platobnej neschopnosti; iii) vzťahuje sa na ňu konanie vo veci zabavenia majetku alebo podobné konanie; alebo iv) je v stave zlyhania v súlade so sekuritizačnou dokumentáciou.

Ak inštitúcia nepozná mieru platobnej disciplinovanosti pri 5 % alebo menej podkladových expozícií v skupine, inštitúcia môže použiť SEC-SA s výhradou tejto úpravy vo výpočte K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Podskupina 1 kde je známa veličina W}}}{\text{Celková EAD}} \times K_A^{\text{Podskupina 1 kde je známa veličina W}} \right) + \frac{EAD_{\text{Podskupina 2 kde je neznáma veličina W}}}{\text{Celková EAD}}$$

Ak inštitúcia nepozná mieru platobnej disciplinovanosti pri viac než 5 % podkladových expozícií v skupine, pozícia v sekuritizácii musí mať rizikovú váhu 1 250 %.

3. Ak má inštitúcia sekuritizačnú pozíciu vo forme derivátu na zaistenie proti trhovým rizikám vrátane úrokového alebo menového rizika, inštitúcia môže k tomuto derivátu priradiť odvodenú rizikovú váhu ekvivalentnú rizikovej váhe referenčnej pozície vypočítanej v súlade s týmto článkom.

Na účely tohto odseku je referenčná pozícia pozíciou, ktorá má vo všetkých ohľadoch rovnocenné postavenie s derivátom, alebo, pri neexistencii takejto pozície s rovnocenným postavením, je pozíciou, ktorá je derivátu bezprostredne podriadená.

Článok 262

Zaobchádzanie s STS sekuritizáciami podľa SEC-SA

Podľa SEC-SA sa riziková váha pre pozíciu v STS sekuritizácii vypočítava v súlade s článkom 261 pri uplatnení týchto zmien:

dolné ohraničenie rizikovej váhy pre nadriadené sekuritizačné pozície = 10 %

$p = 0,5$

Článok 263

Výpočet rizikovo vážených hodnôt expozícií podľa prístupu na základe externých ratingov (SEC-ERBA)

1. Podľa SEC-ERBA sa rizikovo vážená hodnota expozície pre sekuritizačnú pozíciu vypočítava vynásobením hodnoty expozície tejto pozície vypočítanej v súlade s článkom 248 príslušnou rizikovou váhou v súlade s týmto článkom.

2. V prípade expozícií s krátkodobým ratingovým hodnotením alebo v prípade, keď sa rating založený na krátkodobom ratingovom hodnotení môže odvodiť v súlade s odsekom 7, sa uplatňujú tieto rizikové váhy:

Tabuľka 1

Stupeň kreditnej kvality	1	2	3	Všetky ostatné ratingy
Riziková váha	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. V prípade expozícií s dlhodobým ratingovým hodnotením alebo v prípade, keď sa rating založený na dlhodobom ratingovom hodnotení môže odvodiť v súlade s odsekom 7 tohto článku, sa uplatňujú rizikové váhy uvedené v tabuľke 2, upravené podľa príslušnej splatnosti tranže (M_T) v súlade s článkom 257 a odsekom 4 tohto článku a podľa hrúbky tranže pri tranžiaci, ktoré nie sú nadriadené, v súlade s odsekom 5 tohto článku:

Tabuľka 2

Stupeň kreditnej kvality	Nadriadená tranža		Nie nadriadená (tenká) tranža	
	Splatnosť tranže (M_T)		Splatnosť tranže (M_T)	
	1 rok	5 rokov	1 rok	5 rokov
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Stupeň kreditnej kvality	Nadriadená tranža		Nie nadriadená (tenká) tranža	
	Splatnosť tranže (M _T)		Splatnosť tranže (M _T)	
	1 rok	5 rokov	1 rok	5 rokov
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Všetky ostatné	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. S cieľom určiť rizikovú váhu pre tranže so splatnosťou od jedného do piatich rokov používajú inštitúcie lineárnu interpoláciu medzi rizikovými váhami uplatniteľnými na splatnosť jeden, resp. päť rokov v súlade s tabuľkou 2.

5. S cieľom zohľadniť hrúbku tranže vypočítavajú inštitúcie rizikovú váhu pre tranže, ktoré nie sú nadriadené, takto:

$$RW = [RW \text{ po úprave splatnosť podľa odseku 4}] \cdot [1 - \min(T; 50\%)]$$

kde

T = hrúbka tranže meraná ako D – A

kde

D je bod vyradenia určený v súlade s článkom 256

A je bod priradenia určený v súlade s článkom 256

6. Rizikové váhy pre tranže, ktoré nie sú nadriadené a vyplývajú z odsekov 3, 4 a 5, sa vzťahuje dolné ohraničenie 15 %. Okrem toho tieto vyplývajúce rizikové váhy nesmú byť nižšie než riziková váha zodpovedajúca hypotetickej nadriadenej tranži rovnakej sekuritizácie s rovnakým ratingovým hodnotením a splatnosťou.

7. Na účely použitia odvodených ratingov inštitúcie priradujú pozícii bez ratingu odvodený rating ekvivalentný ratingovému hodnoteniu referenčnej pozície s ratingom, ktorá spĺňa všetky tieto podmienky:

- referenčná pozícia má so sekuritizačnou pozíciou bez ratingu vo všetkých ohľadoch rovnocenné postavenie, alebo – pri neexistencii pozície s rovnocenným postavením – je referenčná pozícia bezprostredne podriadená pozícii bez ratingu;
- referenčná pozícia nevyužíva žiadne záruky tretej strany ani iné zvýšenie kreditnej kvality, ktoré nie sú dostupné pre pozíciu bez ratingu;
- splatnosť referenčnej pozície musí byť rovnaká alebo dlhšia ako splatnosť dotknutej pozície bez ratingu;
- každý odvodený rating sa musí neustále aktualizovať, aby sa zohľadnili všetky zmeny v ratingovom hodnotení referenčnej pozície.

8. Ak má inštitúcia sekuritizačnú pozíciu vo forme derivátu na zaistenie proti trhovým rizikám vrátane úrokového alebo menového rizika, inštitúcia môže k tomuto derivátu priradiť odvodenú rizikovú váhu ekvivalentnú rizikovej váhe referenčnej pozície vypočítanej v súlade s týmto článkom.

Na účely prvého pododseku je referenčná pozícia pozíciou, ktorá má vo všetkých ohľadoch rovnocenné postavenie s derivátom, alebo – pri neexistencii takejto pozície s rovnocenným postavením – pozíciou, ktorá je derivátu bezprostredne podriadená.

Článok 264

Zaobchádzanie s STS sekuritizáciami podľa SEC-ERBA

1. Podľa SEC-ERBA sa riziková váha pre pozíciu v STS sekuritizácii vypočítava v súlade s článkom 263 pri uplatnení zmien stanovených v tomto článku.

2. V prípade expozícií s krátkodobým ratingovým hodnotením alebo v prípade, keď sa rating založený na krátkodobom ratingovom hodnotení môže odvodiť v súlade s článkom 263 ods. 7, sa uplatňujú tieto rizikové váhy:

Tabuľka 3

Stupeň kreditnej kvality	1	2	3	Všetky ostatné ratingy
Riziková váha	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. V prípade expozícií s dlhodobým ratingovým hodnotením alebo v prípade, keď sa rating založený na dlhodobom ratingovom hodnotení môže odvodiť v súlade s článkom 263 ods. 7, sa rizikové váhy určujú v súlade s tabuľkou 4 a upravujú o splatnosť tranže (M_T) v súlade s článkom 257 a článkom 263 ods. 4 a o hrúbku tranže pri tranžiach, ktoré nie sú nadriadené, v súlade s článkom 263 ods. 5:

Tabuľka 4

Stupeň kreditnej kvality	Nadriadená tranža		Nie nadriadená (tenká) tranža	
	Splatnosť tranže (M_T)		Splatnosť tranže (M_T)	
	1 rok	5 rokov	1 rok	5 rokov
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Všetky ostatné	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Článok 265

Rozsah pôsobnosti a operačné požiadavky pre prístup interného hodnotenia

1. Inštitúcie môžu vypočítavať rizikovo vážené hodnoty expozícií pre pozície bez ratingu v programoch ABCP alebo transakciách ABCP podľa prístupu interného hodnotenia v súlade s článkom 266, ak sú splnené podmienky uvedené v odseku 2 tohto článku.

Ak sa inštitúcii udelilo povolenie uplatňovať prístup interného hodnotenia v súlade s odsekom 2 tohto článku a konkrétna pozícia v rámci programu ABCP alebo transakcie ABCP patrí do oblasti, na ktorú sa vzťahuje uplatňovanie vyplývajúce z takéhoto povolenia, inštitúcia uplatňuje na výpočet rizikovo váženej hodnoty expozície tejto pozície uvedený prístup.

2. Príslušné orgány udelia inštitúciám v rámci jasne vymedzeného rozsahu pôsobnosti uplatňovania povolenie uplatňovať prístup interného hodnotenia, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) všetky pozície v komerčných cenných papieroch emitovaných v rámci programu ABCP sú pozíciami s ratingom;
- b) interné hodnotenie kreditnej kvality pozície odzrkadľuje verejne prístupnú metodiku hodnotenia od jednej alebo viacerých ECAI pre rating sekuritizačných pozícií zabezpečených podkladovými expozíciami sekuritizovaného druhu;
- c) komerčné cenné papiere emitované v rámci programu ABCP sa emitujú hlavne pre investorov, ktorí sú tretími stranami;
- d) postup interného hodnotenia inštitúcie je aspoň tak konzervatívny ako verejne prístupné hodnotenia od tých ECAI, ktoré poskytli externý rating pre komerčné cenné papiere emitované v rámci programu ABCP, najmä pokiaľ ide o stresové faktory a iné relevantné kvantitatívne prvky;
- e) v metodike interného hodnotenia inštitúcie sú zohľadnené všetky relevantné verejne prístupné metodiky ECAI pre rating, ktoré priradujú rating komerčným cenným papierom programu ABCP, a táto metodika zahŕňa ratingové stupne zodpovedajúce ratingovým hodnoteniam ECAI. Inštitúcia zdokumentuje vo svojich interných záznamoch vysvetľujúce stanovisko, v ktorom opíše, ako sa splnili požiadavky stanovené v tomto písmene, a takéto stanovisko pravidelne aktualizuje;
- f) inštitúcia používa metodiku interného hodnotenia na účely riadenia interného rizika, a to aj vo svojich procesoch rozhodovania, informáciách pre manažment a internom procese alokácie kapitálu;
- g) interní alebo externí audítori, ECAI alebo útvar interného kreditného preskúmania alebo útvar riadenia rizík inštitúcie vykonávajú pravidelné preskúmanie procesu interného hodnotenia a kvality interného hodnotenia kreditnej kvality expozícií inštitúcie v rámci programu ABCP alebo transakcie ABCP;
- h) inštitúcia priebežne sleduje výsledky svojich interných ratingov s cieľom vyhodnotiť spoľahlivosť svojej metodiky interného hodnotenia a uvedenú metodiku v prípade potreby upravuje, keď sa výnosnosť expozícií opakovane líši od výnosnosti, ktorú ukazujú interné ratingy;
- i) program ABCP zahŕňa štandard opisovania a riadenia pasív vo forme usmernení pre správcu programu, ktoré sa týkajú aspoň:
 - i) kritérií prípustnosti aktív s výhradou písmena j);
 - ii) druhu a peňažnej hodnoty expozícií vyplývajúcich z poskytovania nástrojov likvidity a zvýšenia kreditnej kvality;
 - iii) rozdelenia straty medzi sekuritizačné pozície v programe ABCP alebo transakcii ABCP;
 - iv) právneho a ekonomického oddelenia prevedených aktív od subjektu, ktorý tieto aktíva predáva;
- j) v kritériách prípustnosti aktív v programe ABCP je stanovené minimálne:
 - i) vylúčenie kúpy aktív, ktoré sú výrazne po splatnosti alebo v stave zlyhania;
 - ii) obmedzenie nadmernej koncentrácie na jednotlivého dlžníka alebo geografickú oblasť; a
 - iii) obmedzenie doby splatnosti aktív, ktoré sa majú kúpiť;
- k) vykonáva sa analýza kreditného rizika a profilu činnosti subjektu predávajúceho aktíva, ktorá zahŕňa aspoň hodnotenie predávajúceho vo vzťahu k:
 - i) minulej a očakávanej budúcej finančnej výkonnosti;

- ii) súčasnej trhovej pozícii a očakávanej budúcej konkurencieschopnosti;
 - iii) finančnej páke, peňažnému toku, úrokovému krytiu a ratingu dlhu; a
 - iv) štandardom upisovania, schopnosti obsluhy a postupom inkasovania;
- l) program ABCP obsahuje politiky a postupy inkasovania, v ktorých je zohľadnená operačná schopnosť a kreditná kvalita správcu, a zahŕňa prvky, ktorými sa zmiernujú riziká súvisiace s výkonnosťou predávajúceho a správcu. Na účely tohto písmena sa môžu riziká súvisiace s výkonnosťou zmierniť prostredníctvom spúšťacích faktorov založených na súčasnej kreditnej kvalite predávajúceho alebo správcu s cieľom zamedziť vzájomnému zmiešaniu zdrojov v prípade zlyhania predávajúceho alebo správcu;
 - m) v agregovanom odhade straty v skupine aktív, ktorá sa môže kúpiť v rámci programu ABCP, sú zohľadnené všetky zdroje potenciálneho rizika, akým je kreditné riziko a riziko zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov;
 - n) ak zvýšenie kreditnej kvality poskytnuté predávajúcim vychádza len z kreditných strát a riziko zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov je závažné pre konkrétnu skupinu aktív, program ABCP zahŕňa samostatnú rezervu pre riziko zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov;
 - o) veľkosť požadovanej úrovne zvýšenia kreditnej kvality v programe ABCP sa vypočíta s prihliadnutím na informácie získané za niekoľko minulých rokov vrátane strát, platobnej disciplíny, zníženia kvality pohľadávok z iných ako kreditných dôvodov a miery obratu pohľadávok;
 - p) vo vzťahu k nákupu expozícií sú súčasťou programu ABCP štrukturálne prvky, ktoré majú za cieľ zmierniť potenciálne zhoršenie kreditnej kvality podkladového portfólia. Takéto prvky môžu zahŕňať spúšťacie faktory pre ukončenie transakcií špecifické pre skupinu expozícií;
 - q) inštitúcia vyhodnocuje charakteristiky podkladovej skupiny aktív, ako je jej vážené priemerné úverové hodnotenie, a identifikuje všetky koncentrácie na jednotlivého dlžníka alebo geografickú oblasť a granularitu skupiny aktív.
3. Ak preskúvanie stanovené v odseku 2 písm. g) vykonáva útvar interného auditu, kreditného preskúmania alebo riadenia rizík inštitúcie, uvedené útvary musia byť nezávislé od interných útvarov inštitúcie zaoberajúcich sa obchodnými vzťahmi a vzťahmi so zákazníkmi v rámci programu ABCP.
4. Inštitúcie, ktoré získali povolenie uplatňovať prístup interného hodnotenia, nezačnú v súvislosti s pozíciami, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti uplatňovania prístupu interného hodnotenia, opäť používať iné metódy, pokiaľ nie sú splnené obidve tieto podmienky:
- a) inštitúcia preukázala k spokojnosti príslušného orgánu, že na to má náležitý dôvod;
 - b) inštitúcia získala od príslušného orgánu predchádzajúce povolenie.

Článok 266

Výpočet rizikovo vážených hodnôt expozícií podľa prístupu interného hodnotenia

1. Podľa prístupu interného hodnotenia inštitúcia priraduje pozícii bez ratingu v programe ABCP alebo transakcii ABCP jeden z ratingových stupňov stanovených v článku 265 ods. 2 písm. e) na základe svojho interného hodnotenia. Pozícii sa priradí odvodený rating, ktorý je rovnaký ako ratingové hodnotenie zodpovedajúce danému ratingovému stupňu stanovenému v článku 265 ods. 2 písm. e).
2. Rating odvodený v súlade s odsekom 1 musí byť v čase, keď bol prvýkrát priradený, minimálne na úrovni investičného stupňa alebo vyššej a na účely výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií v súlade s článkom 263 alebo prípadne s článkom 264 sa považuje za prípustné ratingové hodnotenie od ECAI.

Pododdiel 4

Horné ohraničenia pre sekuritizačné pozície

Článok 267

Maximálna riziková váha pre nadriadené sekuritizačné pozície: prístup založený na prezretí podkladových expozícií

1. Inštitúcia, ktorá neustále pozná zloženie podkladových expozícií, môže nadriadenej sekuritizačnej pozícii priradiť maximálnu rizikovú váhu rovnajúcu sa expozíciou váženou priemernej rizikovej váhy, ktorá by sa uplatnila na podkladové expozície, ak by podkladové expozície neboli sekuritizované.

2. V prípade skupín podkladových inštitúcií, pri ktorých inštitúcia používa výhradne štandardizovaný prístup alebo prístup IRB, sa maximálna riziková váha nadriadenej sekuritizačnej pozície rovná expozičiou váženej priemernej rizikovej váhe, ktorá by sa uplatňovala na podkladové expozície podľa kapitoly 2 alebo kapitoly 3, ako keby neboli sekuritizované.

V prípade zmiešaných skupín sa maximálna riziková váha vypočítava takto:

- a) ak inštitúcia uplatňuje SEC-IRBA, časť podkladovej skupiny podľa štandardizovaného prístupu a časť podkladovej skupiny podľa prístupu IRB sa jednotlivo priradia zodpovedajúcej rizikovej váhe podľa štandardizovaného prístupu, resp. podľa prístupu IRB;
- b) ak inštitúcia uplatňuje SEC-SA alebo SEC-ERBA, maximálna riziková váha pre nadriadené sekuritizačné pozície sa rovná váženej priemernej rizikovej váhe podkladových expozícií podľa štandardizovaného prístupu.

3. Na účely tohto článku zahŕňa riziková váha, ktorá by sa uplatňovala podľa prístupu IRB v súlade s kapitolou 3, pomer medzi:

- a) očakávanými stratami vynásobenými koeficientom 12,5 a
- b) hodnotou expozície podkladových expozícií.

4. Ak má maximálna riziková váha vypočítaná v súlade s odsekom 1 za následok nižšiu rizikovú váhu, než je dolné ohraničenie rizikových váh stanovené v článkoch 259 až 264, použije sa namiesto toho táto nižšia riziková váha.

Článok 268

Maximálne kapitálové požiadavky

1. Inštitúcia, ktorá je originátorom, inštitúcia, ktorá je sponzorom, alebo iná inštitúcia používajúca SEC-IRBA alebo inštitúcia, ktorá je originátorom, alebo inštitúcia, ktorá je sponzorom, používajúca SEC-SA alebo SEC-ERBA, môžu uplatniť maximálnu kapitálovú požiadavku v súvislosti so sekuritizačnou pozíciou, ktorú držia, rovnajúcu sa kapitálovým požiadavkám, ktoré by sa vypočítali podľa kapitoly 2 alebo 3, pokiaľ ide o podkladové expozície, ak by neboli sekuritizované. Na účely tohto článku zahŕňa kapitálová požiadavka podľa prístupu IRB výšku očakávaných strát spojených s uvedenými expozíciami vypočítanú podľa kapitoly 3 a výšku neočakávaných strát.

2. V prípade zmiešaných skupín sa maximálna kapitálová požiadavka určí vypočítaním expozičiou váženého priemeru kapitálových požiadaviek časti podkladových expozícií podľa prístupu IRB a štandardizovaného prístupu v súlade s odsekom 1.

3. Maximálna kapitálová požiadavka je výsledkom vynásobenia sumy vypočítanej v súlade s odsekom 1 alebo 2 najväčším pomerným podielom, ktorý inštitúcia drží v príslušných tranžích (V), vyjadreným ako percentuálna hodnota a vypočítaným takto:

- a) v prípade inštitúcie, ktorá má jednu alebo viac sekuritizačných pozícií v jedinej tranži, sa V rovná pomeru medzi nominálnou hodnotou sekuritizačných pozícií, ktoré inštitúcia v uvedenej danej tranži drží, a nominálnou hodnotou tranže;
- b) v prípade inštitúcie, ktorá má sekuritizačné pozície v rôznych tranžích, sa V rovná maximálnemu pomernému podielu vo všetkých tranžích. Na tieto účely sa pomerný podiel pre každú z rôznych tranží vypočítava tak, ako je stanovené v písmene a).

4. Pri výpočte maximálnej kapitálovej požiadavky v súvislosti so sekuritizačnou pozíciou v súlade s týmto článkom sa celá suma akéhokoľvek zisku z predaja a séria úrokových platieb zvyšujúca kreditnú kvalitu vyplývajúca zo sekuritizačnej transakcie odpočítava od položiek vlastného kapitálu Tier 1 v súlade s článkom 36 ods. 1 písm. k).

Pododdiel 5

Rôzne ustanovenia

Článok 269

Resekuritizácia

1. V prípade pozície v resekuritizácii uplatňujú inštitúcie SEC-SA v súlade s článkom 261 s týmito zmenami:

- a) $W = 0$ pre každú expozíciu voči sekuritizačnej tranži v rámci skupina podkladových expozícií;

- b) $p = 1,5$;
- c) na výslednú rizikovú váhu sa vzťahuje dolné ohraničenie rizikovej váhy 100 %.
2. K_{SA} pre podkladové sekuritizačné expozície sa vypočítava v súlade s pododdielom 2.
3. Maximálne kapitálové požiadavky stanovené v pododdiel 4 sa na resekuritizačné pozície neuplatňujú.
4. Ak skupina podkladových expozícií pozostáva zo zmesi sekuritizačných tranží a iných druhov aktív, parameter K_A sa určuje ako nominálny expozíciou vážený priemer K_A vypočítaný jednotlivo za každý podsúbor expozícií.

Článok 270

Nadriadené pozície v sekuritizáciách MSP

Inštitúcia, ktorá je originátorom, môže vypočítať rizikovo vážené hodnoty expozícií, pokiaľ ide o sekuritizačnú pozíciu, v súlade s článkami 260, 262 alebo 264, podľa potreby, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) sekuritizácia spĺňa v relevantných prípadoch požiadavky na STS sekuritizáciu stanovené v kapitole 4 nariadenia (EÚ) 2017/2402 okrem článku 20 ods. 1 až 6 uvedeného nariadenia;
- b) pozícia sa kvalifikuje ako nadriadená sekuritizačná pozícia;
- c) sekuritizácia je zabezpečená skupinou expozícií voči podnikom za predpokladu, že aspoň 70 % z nich sa z hľadiska rozloženia portfólia v čase emisie sekuritizácie alebo – v prípade revolvingových sekuritizácií – v čase, keď je expozícia pridaná do sekuritizácie, kvalifikuje ako MSP v zmysle článku 501;
- d) kreditné riziko spojené s pozíciami, ktoré si inštitúcia, ktorá je originátorom, neponechala, sa prevedie prostredníctvom záruky alebo protizáruky, ktoré spĺňajú požiadavky pre nefinancované zabezpečenie stanovené v kapitole 4 pre štandardizovaný prístup ku kreditnému riziku;
- e) treťou stranou, na ktorú sa presúva kreditné riziko, je jeden alebo viacero týchto subjektov:
- i) ústredná vláda alebo centrálna banka členského štátu, multilaterálna rozvojová banka, medzinárodná organizácia alebo podporný subjekt za predpokladu, že expozície voči ručiteľovi alebo dodatočnému ručiteľovi sa kvalifikujú pre rizikovú váhu 0 % podľa kapitoly 2;
- ii) inštitucionálny investor, ako sa vymedzuje v článku 2 bode 12 nariadenia (EÚ) 2017/2402 za predpokladu, že záruka alebo protizáruka je plne zabezpečená kolaterálom vo forme peňažného vkladu v inštitúcii, ktorá je originátorom.

Článok 270a

Dodatočná riziková váha

1. Ak inštitúcia nespĺňa požiadavky uvedené v kapitole 2 nariadenia (EÚ) 2017/2402 v akomkoľvek podstatnom ohľade z dôvodu nedbalosti alebo opomenutia zo strany inštitúcie, príslušné orgány uložia primeranú dodatočnú rizikovú váhu v hodnote minimálne 250 % rizikovej váhy s horným ohraničením vo výške 1 250 %, ktorá sa uplatňuje na príslušné sekuritizačné pozície spôsobom bližšie určeným v článku 247 ods. 6 alebo v článku 337 ods. 3 tohto nariadenia. Dodatočná riziková váha sa progresívne zvyšuje po každom následnom porušení ustanovení o náležitej starostlivosti a riadení rizík. Príslušné orgány zohľadňujú výnimky pre určité sekuritizácie uvedené v článku 6 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2017/2402 znížením rizikovej váhy, ktorú by inak podľa tohto článku uložili v súvislosti so sekuritizáciou, na ktorú sa vzťahuje článok 6 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2017/2402.

2. EBA vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov na uľahčenie zblížovania postupov dohľadu v súvislosti s vykonávaním odseku 1 vrátane opatrení, ktoré sa majú prijať v prípade porušenia povinností týkajúcich sa náležitej starostlivosti a riadenia rizík. EBA predloží Komisii tento návrh vykonávacích technických predpisov do 1. januára 2014.

Komisia sa udeľuje právomoc prijať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku tohto odseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.

Oddiel 4

Externé ratingové hodnotenia

Článok 270b

Použitie ratingových hodnotení zo strany ECAI

Inštitúcie môžu používať ratingové hodnotenia na určenie rizikovej váhy sekuritizačnej pozície v súlade s touto kapitolou len vtedy, ak ratingové hodnotenie vydala alebo schválila ECAI v súlade s nariadením (ES) č. 1060/2009.

Článok 270c

Požiadavky, ktoré musia spĺňať ratingové hodnotenia ECAI

Na účely výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií v súlade s oddielom 3 používajú inštitúcie ratingové hodnotenie od ECAI len vtedy, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) neexistuje nesúlad medzi druhmi platieb zohľadnenými v ratingovom hodnotení a druhmi platieb, na ktoré je inštitúcia oprávnená podľa zmluvy, na základe ktorej vznikla daná sekuritizačná pozícia;
- b) ECAI uverejňuje ratingové hodnotenia a informácie o analýze strát a peňažných tokov, citlivosti ratingov na zmeny v základných predpokladoch pre ratingy, vrátane výnosnosti podkladových expozícií, ako aj o postupoch, metodikách, predpokladoch a základných prvkoch, na ktorých sa ratingové hodnotenia zakladajú, v súlade s nariadením (ES) č. 1060/2009. Na účely tohto písmena sa informácie považujú za verejne dostupné, keď sú uverejnené v prístupnom formáte. Informácie, ktoré sú dostupné len obmedzenému počtu subjektov, sa nepovažujú za verejne dostupné;
- c) ratingové hodnotenia sú zahrnuté v matici prechodu ECAI;
- d) ratingové hodnotenia nie sú založené ani sčasti založené na podpore nekrytej kapitálom, ktorú poskytla samotná inštitúcia. Keď je pozícia založená alebo sčasti založená na podpore nekrytej kapitálom, inštitúcia považuje danú pozíciu na účely výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií pre túto pozíciu v súlade s oddielom 3 za pozíciu bez ratingu;
- e) ECAI sa zaviazala uverejniť vysvetlenie, aký má výnosnosť podkladových aktív vplyv na ratingové hodnotenie.

Článok 270d

Použitie ratingových hodnotení

1. Inštitúcia môže rozhodnúť nominovať jednu alebo viaceré ECAI, ktorých ratingové hodnotenia sa použijú na výpočet jej rizikovo vážených hodnôt expozícií podľa tejto kapitoly (ďalej len „nominovaná ECAI“).
2. Inštitúcia používa ratingové hodnotenia svojich sekuritizačných pozícií konzistentne, a nie selektívne, a na tieto účely dodržiava tieto požiadavky:
 - a) inštitúcia nepoužíva ratingové hodnotenia od ECAI pre svoje pozície v niektorých tranžiach a ratingové hodnotenia od iných ECAI pre svoje pozície v iných tranžiach v rámci rovnakej sekuritizácie, ktoré môžu, ale nemusia mať udelený rating od prvej ECAI;
 - b) ak má pozícia dve ratingové hodnotenia od nominovaných ECAI, inštitúcia používa ratingové hodnotenie, ktoré je menej priaznivé;
 - c) ak má pozícia tri alebo viac ratingových hodnotení od nominovaných ECAI, používajú sa dve najpriaznivejšie ratingové hodnotenia. Ak sú tieto dve najpriaznivejšie hodnotenia rozdielne, používa sa to, ktoré je z nich menej priaznivé;
 - d) inštitúcia nesmie aktívne žiadať o odňatie menej priaznivých ratingov.

3. Ak expozície, ktoré sú podkladom pre sekuritizáciu, využívajú úplné alebo čiastočné prípustné zabezpečenie v súlade s kapitolou 4, a účinok takéhoto zabezpečenia je premietnutý v ratingovom hodnotení sekuritizačnej pozície od nominovanej ECAI, inštitúcia používa rizikovú váhu spojenú s uvedeným ratingovým hodnotením. Ak nie je zabezpečenie uvedené v tomto odseku prípustné podľa kapitoly 4, ratingové hodnotenie sa neuzná a so sekuritizačnou pozíciou sa zaobchádza ako s pozíciou bez ratingu.

4. Ak sekuritizačná pozícia využíva prípustné zabezpečenie v súlade s kapitolou 4 a účinok takéhoto zabezpečenia je premietnutý v jej ratingovom hodnotení od nominovanej ECAI, inštitúcia zaobchádza so sekuritizačnou pozíciou tak, ako keby bola bez ratingu, a vypočítava rizikovo vážené hodnoty expozícií v súlade s kapitolou 4.

Článok 270e

Priradenie sekuritizácie

EBA vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov na objektívne a konzistentné priradenie stupňov kreditnej kvality stanovených v tejto kapitole vo vzťahu k príslušným ratingovým hodnoteniam všetkých ECAI. Na účely tohto článku EBA najmä:

- a) rozlišuje medzi relatívnymi stupňami rizika vyjadrenými každým hodnotením;
- b) zohľadňuje kvantitatívne faktory, ako je miera zlyhania alebo straty, a historickú výkonnosť ratingových hodnotení od jednotlivých ECAI v rôznych triedach aktív;
- c) zohľadňuje kvalitatívne faktory, akými sú napríklad rozsah transakcií hodnotených zo strany ECAI, jej metodiku a význam jej ratingových hodnotení, najmä či sú v takýchto hodnoteniach zohľadnené očakávané straty alebo strata prvého eura, a včasné vyplatenie úrokov alebo konečné vyplatenie úrokov;
- d) sa snaží zabezpečiť, aby sekuritizačné pozície, na ktoré sa uplatňuje rovnaká riziková váha na základe ratingových hodnotení od ECAI, podliehali ekvivalentným stupňom kreditného rizika.

EBA predloží tento návrh vykonávacích technických predpisov Komisii do 1. júla 2014.

Komisii sa udeľuje právomoc prijať vykonávacie technické predpisy uvedené v prvom pododseku tohto odseku v súlade s článkom 15 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010.“

10. Článok 337 sa nahrádza takto:

„Článok 337

Požiadavka na vlastné zdroje pre sekuritizačné nástroje

1. V prípade nástrojov v obchodnej knihe, ktoré sú sekuritizačnými pozíciami, váži inštitúcia čisté pozície vypočítané v súlade s článkom 327 ods. 1 8 % rizikovej váhy, ktorú by inštitúcia uplatnila na pozíciu vo svojej neobchodnej knihe podľa hlavy II kapitoly 5 oddielu 3.

2. Pri určovaní rizikových váh na účely odseku 1 sa môžu odhady PD a LGD určiť na základe odhadov, ktoré sú odvodené od interného modelu na zachytávanie inkrementálneho rizika zlyhania a rizika migrácie (model IRC) inštitúcie, ktorej bolo udelené povolenie používať interný model pre špecifické riziko dlhových nástrojov. Táto alternatíva sa môže používať len na základe povolenia od príslušných orgánov, ktoré sa udelí vtedy, keď uvedené odhady spĺňajú kvantitatívne požiadavky pre prístup IRB stanovené v hlave II kapitole 3.

V súlade s článkom 16 nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 vydá EBA usmernenia o používaní odhadov PD a LGD ako vstupných údajov, keď sú tieto odhady založené na modeli IRC.

3. Na sekuritizačné pozície, na ktoré sa vzťahuje dodatočná riziková váha v súlade s článkom 247 ods. 6, sa uplatňuje 8 % celkovej rizikovej váhy.

4. Inštitúcia sčíta svoje vážené pozície vyplývajúce z uplatňovania odsekov 1, 2 a 3 bez ohľadu na to, či sú dlhé alebo krátke, aby vypočítala svoju požiadavku na vlastné zdroje pre špecifické riziko, s výnimkou sekuritizačných pozícií, na ktoré sa vzťahuje článok 338 ods. 4

5. Ak inštitúcia, ktorá je originátorom tradičnej sekuritizácie, nespĺňa podmienky na presun významného rizika podľa článku 244, zahrnie inštitúcia, ktorá je originátorom, do svojho výpočtu požiadavky na vlastné zdroje expozície, ktoré sú podkladom pre sekuritizáciu, a to tak, ako keby uvedené expozície neboli sekuritizované.

Ak inštitúcia, ktorá je originátorom syntetickej sekuritizácie, nespĺňa podmienky na presun významného rizika podľa článku 245, zahrnie inštitúcia, ktorá je originátorom, do svojho výpočtu požiadaviek na vlastné zdroje expozície, ktoré sú podkladom pre sekuritizáciu, a to tak, ako keby uvedené expozície neboli sekuritizované, pričom nezohľadňuje účinok syntetickej sekuritizácie na účely zabezpečenia.“

11. Piata časť sa vypúšťa a všetky odkazy na ňu sa považujú za odkazy na kapitolu 2 nariadenia (EÚ) 2017/2402.

12. V článku 457 sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) požiadavky na vlastné zdroje pre sekuritizáciu podľa článkov 242 až 270a;“.

13. Článok 462 sa nahrádza takto:

„Článok 462

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 244 ods. 6 a článku 245 ods. 6 a v článkoch 456 až 460 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od 28. júna 2013.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 244 ods. 6 a článku 245 ods. 6 a článkoch 456 až 460 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 244 ods. 6 a článku 245 ods. 6 a článkov 456 až 460 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o tri mesiace.“

14. Vkladá sa tento článok:

„Článok 519a

Správa a preskúmanie

Komisia do 1. januára 2022 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní ustanovení tretej časti hlavy II kapitoly 5 v súvislosti s vývojom na sekuritizačných trhoch, pričom zohľadní aj makroprudenciálne a hospodárske hľadisko. K tejto správe sa podľa potreby pripojí legislatívny návrh a musia sa v nej predovšetkým zhodnotiť tieto body:

a) vplyv hierarchie metód stanovenej v článku 254 a výpočtu rizikovo vážených hodnôt expozícií sekuritizačných pozícií stanoveného v článkoch 258 až 266, pokiaľ ide o činnosti inštitúcií v oblasti emisie a investícií na sekuritizačných trhoch v Únii;

b) účinky na finančnú stabilitu Únie a členských štátov s osobitným dôrazom na potenciálne špekulácie na trhu s nehnuteľnosťami a zvýšené vzájomné prepojenie medzi finančnými inštitúciami;

- c) aké opatrenia by bolo opodstatnené znížiť a zabrániť akýmkoľvek negatívnym účinkom sekuritizácie na finančnú stabilitu pri zachovaní jej pozitívneho účinku na financovanie, vrátane možného zavedenia maximálnej hranice pre expozíciu voči sekuritizáciám; a
- d) účinky na schopnosť finančných inštitúcií zabezpečiť trvalo udržateľný a stabilný spôsob financovania reálnej ekonomiky, s osobitným dôrazom na MSP.

V uvedenej správe sa zohľadní aj regulačný vývoj na medzinárodných fórach, a to najmä na tých, ktoré súvisia s medzinárodnými štandardmi sekuritizácie.“.

Článok 2

Prechodné ustanovenia týkajúce sa nesplatených sekuritizačných pozícií

Vo vzťahu k sekuritizáciám cenných papierov, ktoré boli emitované pred 1. januárom 2019, inštitúcie naďalej uplatňujú ustanovenia stanovené v tretej časti hlavy II kapitole 5 a v článku 337 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 do 31. decembra 2019 vo verzii platnej k 31. decembru 2018.

Na účely tohto článku platí, že v prípade sekuritizácií, ktoré nezahŕňajú emisie cenných papierov, sa odkaz na „sekuritizácie, pri ktorých sa emitovali cenné papiere“ považuje za sekuritizácie, pri ktorých sa vytvorili počiatočné sekuritizačné pozície.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti a dátum začatia uplatňovania

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 1. januára 2019.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 12. decembra 2017

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
M. MAASIKAS